

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 38

מיום ראשון, י' בסיוון תשע"ז, 4.6.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 38 משיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, י' בסיבן תשע"ז, 4.6.2017

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה

חסרים:

מר עידו כחלון	- חבר מועצה
---------------	-------------

נוכחים:

שירלי פאר-יגרמן	- מנכ"לית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
גידי טביב	- גזבר העירייה
רויטל פיטרמן	- עוזרת גזבר העירייה
ינון ברבי	
מר עינב בן יעקב	- מנהל GIS וממונה נכסי העירייה
ורד שני	- עוזרת ראש העיר
דגנית גרינבוים	- מנהלת לשכת ראש העיר
רועי אבידור	- עוזר המנכ"לית

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 37.
2. שאילתא של טל עזגד מיום 28.5.17.
3. הצעה לסדר של חברי המועצה מיום 30.5.17.
4. הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 1.6.17.
5. הצעה לסדר של גיא קלנר ועידן למדן מיום 1.6.17.
6. אישור נהלי שימוש במקלטים ציבוריים מיום 23.5.17 :
 - (א) אישור נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים דו תכליתיים.
 - (ב) אישור נוהל שימוש חד פעמי (ימי הולדת) במקלטים ציבוריים.
7. אישור האצלת סמכויות למנהלת מחלקת רישוי עסקים, גב' שרי חובב :
 - (א) חתימה על רישיונות עסק מתוקף 'חוק רישוי עסקים'.
 - (ב) חתימה על היתרים להצבת שולחנות וכסאות מתוקף 'חוק עזר שימור רחובות'.
 - (ג) חתימה על רישיון לשילוט מתוקף 'חוק השילוט'.
8. אישור מורשה חתימה בחט"ב עלומים : החלפת נציג ועד ההורים מאיה בר שלום במקום ליאור כספי.
9. מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בחט"ב עלומים עבור יעקב ארזדה גוש 6333 חלקה 163 (חלק) ברח' יהושע טהון 5.
10. מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בתיכון רוטברג עבור שלום ארזדה גוש 6794 חלקה 124 (חלק) בסמטת במעלה 5.
11. שינוי מקור מימון לתב"רים 954 (שיקום כבישים), 567 (תכנית 214 שדרוג א.ת. חרושת), והגדלת תב"ר 403 (רצועת הנופש) כנגד התחייבות חשבית של רמ"י.
12. שונות.

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 37.

מר אבי גרובר: ערב טוב, חברים. אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאה מן המניין מספר 38. סעיף ראשון על סדר היום, אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין מספר 37. לא התקבלו הערות לפרוטוקול. אבל אנחנו שמנו לב לטעות קטנה, שבאישור תב"ר 313, הדובר היה גידי טביב ולא גידי פרישטיק. אז בעיקרון, עם התיקון הקטן הזה, לאור זה שלא היו הערות, הפרוטוקול...

מר רפאל בראל: ... לא ראה?

מר אבי גרובר: הוא שם לב. אף אחד מכם לא שם לב. השאלה אם מעכשיו, שאוטוטו אתם מתחילים לקבל שכר, האם גם יש לכם מחויבות קצת יותר להשקיע ולעשות את הדברים האלה.

מר רפאל בראל: ציפיתי לשמוע את זה. שיהיה לך ברור, זה לא יהיה בקדנציה הזאת. לא יהיה בקדנציה הזאת.

מר אבי גרובר: אנחנו עוד נשתול טעויות קטנות כאלה, ואנחנו נראה האם אתם קוראים את הפרוטוקול ושמים לב לפרטים.

מר אהרון אלמוג אסולין: כל מי שימצא טעות – בונוס.

מר אבי גרובר: בונוס. החודש יש לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר בכל זאת דברים חיוביים.

מר אבי גרובר: מאז שנכנסתי, אפילו אתם מתחילים לקבל שכר. היה שווה לחכות כל כך הרבה שנים, והייתי בכל כך הרבה ישיבות. הפרוטוקול מאושר. הפרוטוקול יפורסם מן הסתם באתר העירייה, כמו כל שאר הפרוטוקולים.

החלטה מס' 300: הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול מליאה מן המניין מספר

37.

2. שאילתא של טל עזגד מיום 28.5.17.

מר אבי גרובר: סעיף 2 על סדר היום – שאילתא של טל עזגד. טל, בבקשה.

מר טל עזגד: טוב, אני אקרא את השאילתא כלשונה: לאחרונה נודע לנו כי בית ספר הצומח המתוכנן בקלמן, המאושר ברשות רישוי ולא בדרג אישור גבוה יותר. כמו כן, נודע לנו על פריצת כביש בסמוך לאשכול פיס, וכן כי צפויים מפגעי רעש ותחבורה קשים באזור בית הספר ברח' העבודה. השאלות העומדות על הפרק בשאילתא זו: האם מועצת העיר יכולה לקבל עדכון מקיף על התכנית? מדוע התכנית אינה מאושרת בדרג גבוה יותר? מה עלות הבנייה והאם נבחנו חלופות, ואם כן, איזה חלופות? תושבי האזור, כמו חברי מועצת העיר, מצפים להיות שותפים לתכנית חשובה זו, ולהכיר את ההשפעות על חיי היומיום ברח' העבודה ובסביבה. נשמח להבהרות שלך, אדוני ראש העיר, של אגף ההנדסה, החינוך. תודה בינתיים. יש לנו עוד הבהרות אם יהיה צורך.

מר אבי גרובר: אם הוא חתם ברשות רישוי על שבירו? כן. זה פרויקט קטן של 2 דירות.

מר טל עזגד: כן, חתמתי.

מר אבי גרובר: זה מותר ברשות רישוי.

מר טל עזגד: חתמתי ברשות רישוי על שבירו. ואני עדיין שואל

את השאילתא ומצפה ממך.

מר אבי גרובר: אז אני אענה לך.

מר טל עזגד: אני מניח שעשית הרבה חזרות כל אחר הצהריים, כי לא היה לך הרבה מה לעשות. אז כן, חתמתי על שבירו ברשות רישוי, ו... את כל התשובות.

גב' רות גרונסקי: מה בנו שם בשבירו? אני לא זוכרת.

מר טל עזגד: רותי, די עם הציניות, מספיק.

גב' רות גרונסקי: לא, אין ציניות. ממש לא ציניות.

מר טל עזגד: ... תושבים שכבר.

מר רפאל בראל: אנחנו מתקדמים, לא חוזרים אחורה.

גב' רות גרונסקי: כן, ציניות.

מר אבי גרובר: ... אבל זה אפשר להעביר ברשות רישוי.

מר רפאל בראל: אני מבין שאתם לא רוצים לחזור על הטעויות של האחרים אם היו טעויות.

גב' רות גרונסקי: אבל לבנות 4 כיתות בקלמן, ראש העיר לא יכול לחתום ברשות רישוי.

מר טל עזגד: אדוני ראש העיר, היית כמו אחרים ביחא"ה, התלוננת, אני יכול להגיד לך את התאריך והשעה וגם באיזה אוטו נסעת. נבדק הכל בבית המשפט, בוועדה המחוזית.

מר אבי גרובר: שאלו אותך שאלה אחרת.

מר טל עזגד: הדברים נאמרו, הבנו את הציניות. אני שואל את השאילתא, אתה צריך לענות, לא הפוך.

אני אענה, אני אענה.

מר אבי גרובר:

תשאל שאילתות, ... יכול להיות שזה יהיה...

מר טל עזגד:

חשוב לי להבהיר לך עוד דבר, כי נראה לי שאתה

מר אבי גרובר:

מודאג לשעות הפנאי שלי. היום אחרי הצהריים, הלכתי לבית ספר אורנים, לאולם באורנים. היה שם טקס סיום של חוג השחייה, 200 ילדים ששוחים. היה כיף גדול לבוא ולכבד כראש העיר את המעמד. הילדים מאוד התרגשו. אז כשאתה דואג למשהו בשעות אחר הצהריים ואתה חושב שאני משחק, אתה יודע משהו? אני יכול להבטיח לך שב-12 שנות כהונתכם-

מר אבי גרובר, כשאתה היית 7 שנים באופוזיציה,

מר טל עזגד:

תאמין לי שהייתי הולך לכל אירוע.

12 שנות כהונתכם, האורות בחדר של ראש העיר

מר אבי גרובר:

ובחדר שלך, מעולם לא דלקו כל כך הרבה שעות. האורות בחדר ראש העיר ב-12 שנים האחרונות, לא דלקו כל כך הרבה כמו אצלכם. תאמין לי, הדגים כולם שם בהפרעה מרוב השעות שעובדים שם, ואין את השקט כמו שהיה אצלכם. אז אל תטיף לי מה אני עושה אחרי הצהריים.

למה אתה לא מסוגל? שאלו אותך שאילתא לענות.

מר טל עזגד:

ועכשיו אני אענה לך.

מר אבי גרובר:

מה אתה נלחץ? ממה? מה הלחץ הגדול?

מר טל עזגד:

אין שום לחץ.

מר אבי גרובר:

מה הלחץ?

מר טל עזגד:

שום לחץ.

מר אבי גרובר:

יושבים פה תושבים שביקשו ממך תשובות ולא

מר טל עזגד:

נתת, מהצוות המקצועי שלא נתן. בסך הכל כרגע אני שואל שאילתא בשמי,

בשם חבריי ובשם התושבים.

מר אבי גרובר: אתה רואה, אתה ממשיך להגיד דברים שאין לך

מושג עליהם. אתה גם אחרי זה, כשהתברר שכל מה שאתה שואל גם לא נכון לפעמים, אז אתה אף פעם לא מוצא לנכון להגיד 'סליחה, טעיתי'.

מר טל עזגד: אני לא צריך לבקש סליחה על שום דבר.

מר אבי גרובר: נכון, כי אפשר להגיד הכל, אפשר להגיד הכל.

מר טל עזגד: אני לא צריך לבקש סליחה על שאלה.

מר אבי גרובר: אפשר להגיד הכל ואפשר כן. פורשים דרכים וכל

מיני כאלה. אתה יודע, היום בבוקר התחלתי את היום בשעה 08:00 בבוקר-

מר טל עזגד: בוא, עזוב, אבי גרובר, אני התחלתי את היום ב-

06:00.

מר אבי גרובר: לא, לא, אתה תגיד אמירות, אתה תעמוד

מאחוריהן.

מר טל עזגד: בסדר.

מר אבי גרובר: עם תושבי רחוב מרדכי-

מר טל עזגד: נו, אז מה?

מר אבי גרובר: שהתקשרו וביקשו פגישה. הם קיבלו באותו שבוע

את הפגישה.

קהל: אני ביקשתי לפני 3 חודשים, אדון גרובר, וכל

מזכירותיך-

מר אבי גרובר: אני מדבר עם חברי המועצה.

קהל: סליחה.

מר אבי גרובר: סליחה, לא, לא, לא. עכשיו שיהיה ברור, זה לא הייד-פארק עכשיו.

קהל: הבנתי.

מר אבי גרובר: ואתם לא תעמדו פה.

קהל: אבל כשאתה אומר לא אמת פה, ושאתה-

מר אבי גרובר: את לא תגידי לי מה אני אומר. אני אומר אמת, אני אומר אמת. אני נפגש כל יום עם תושבים. והיום בבוקר, כשאתה אומר למשל שלא נפגשתי עם תושבים, נפגשתי והסברתי. עכשיו לשאלתך, האם מועצת העיר יכולה לקבל עדכון מקיף על התכנית? התקיים שיתוף ציבור, ובית ספר קלמן ואשכול פיס, התכנית הוצגה, היה פרסום בפייסבוק. עשרות ומאות אנשים הגיעו, כולל כל החבר'ה של העמל שיושבים פה. הרבה מהם כיבדו אותנו בנוכחותם. הוצג ברמת החדר, המטראז' לכל חדר של בית הספר הצומח. הצגנו את זה בעיקר להורים.

קהל: אתה משקר, אדוני ראש העיר.

מר אבי גרובר: את לא תגידי לי שאני משקר. אני לא משקר. כבר התראיינת, מספיק.

גב' רות גרונסקי: שיוציאו אותה החוצה.

מר אבי גרובר: התראיינת, עשית את ההצגה שלך, מספיק. את לא תנהלי פה את העניינים. אני מבקש ממך לשבת, ואם את תמשיכי להפריע, אני אוציא אותך מפה.

קהל: ... באמצעות הפייסבוק או באמצעות ישיבות? אני רוצה ...

מר אבי גרובר: עשרות אנשים הגיעו, כל ההורים, החברים שלך ידעו להגיע, הם ישבו באולם. זה הועבר בקבוצות ווטסאפ שלכם. אתם ידעתם על הישיבה והגעתם לישיבה הזאת. הצגנו, זה היה באתר העירייה, המצגת נמצאת כרגע.

גב' רות גרונסקי: אל תענה, אל תענה.

מר אבי גרובר: תקראו לביטחון, תקראו לביטחון. זה לא יהיה פה, אתם לא תעשו פה שוק. אתם לא אוהבים את התשובות, יש לכם בעיה עם זה. השקיפות פה בעירייה, מאז שאני ראש עיר, לא היה פה אף פעם דבר כזה. המצגות נמצאות באתר האינטרנט של העירייה, ומוצגות שם, יכולתם לראות אותן. כן, מה לעשות? איזה קטע. זה מבאס שהאמת לא מתאימה לכם לכל מה שאתם רוצים. ולכן, העדכון וכל הדברים האלה, היו גם בישיבות פה על התקציב, והצגנו את הדברים. כל מי שרוצה לראות את התכניות, הן נמצאות למטה בהנדסה. יש לי הרגשה שאתה יודע איפה מוציאים תכניות בנייה בעיריית רמת השרון, יכולת לראות את זה.

מר טל עזגד: לא, הבעיה שאתה לא נותן לי להתקרב. מאז שאתה מטיל את אימתך על עובדי העירייה, גם לזה אני לא מגיע.

מר אבי גרובר: הם יושבים איתך ומדברים איתך.

מר טל עזגד: אף אחד לא יושב איתי ולא מדבר איתי.

מר אבי גרובר: ואתה נכנס ויוצא מהחדר כל הזמן. בוא, נו באמת.

מר טל עזגד: מתי פעם אחרונה?

מר אבי גרובר: 'מטיל את אימתך'.

מר טל עזגד: מתי היתה הפעם האחרונה שנכנסתי ויצאתי

מהחדר במחלקת הנדסה?

מר אבי גרובר: אתם הטלתם את אימתכם הרבה יותר גדולה ממני.

בוא, אל תשחק לנו אותה פתאום, כולכם מלאכים.

מר טל עזגד: בוא, 7 שנים היית באופוזיציה, לא הצרו את צעדיך

פעם אחת, לפחות לא אנחנו.

מר אבי גרובר: אתה יודע, 70 פעם הגשתי לפי חוק-, איזה שקרנים,

זה לא יאומן.

גב' רות גרונסקי: אל תענה לו בכלל.

מר אבי גרובר: לא, אני אענה, כי יש פה אנשים, ומגיע להם לדעת.

לפי חוק, סעיף 140א', 70 פעם ביקשתי לקבל מידע. כמה פעמים קיבלתי

מידע? לפי חוק אני זכאי תוך 3 ימים לקבל את המידע. כמה פעמים קיבלתי

מ-70 פעם שהגשתי בקשות לקבל מידע. אתה יודע?

גב' רות גרונסקי: פעם אחת, פעם אחת.

מר אבי גרובר: כל פעם שהם פונים, הם מקבלים מידע, את כל

המידע שהם ביקשו. קיבלתי פעם אחת. אתה יודע מה היה בפעם האחת

הזאת? בוא אני אספר לך, שכולם יידעו איך העירייה הזאת התנהלה. ביקשתי

לקבל ביום העצמאות את פירוט ההופעות והיה אירוע במוצאי יום העצמאות.

היו שם 20 חשבונות. אתה יודע מה עשו? צילמו כל חשבונית 50 פעם, על

חשבון משלם המיסים, 50 פעם. באתי, חיכתה לי כזאת ערימה. 4 שעות ישבתי

ומיינתי את 20 החשבונות, לא קיבלתי שכר על זה, כמו שאוטוטו אתם

הולכים לקבל, גם לא נתנו לי להוציא.

מר רפאל בראל: תפסיק להתבכין, תפסיק להתבכין.

מר אבי גרובר: זה העירייה שניהלת, זה העירייה שניהלת.

מר רפאל בראל: אתה מתבכין. אתה סתם מתבכין. די, די.

- מר אבי גרובר:** אנשים יידעו את האמת.
- מר רפאל בראל:** ההתבכיינות שלך עוברת כל גבול.
- מר אבי גרובר:** לא התבכיינות, עובדות.
- מר טל עזגד:** ... לקבל שכר על הישיבות...
- מר אבי גרובר:** עובדות, ככה ניהלתם את העיר, וזרקו אתכם לאופוזיציה, זרקו אתכם.
- מר רפאל בראל:** כל גבול עוברת ההתבכיינות שלך.
- מר אבי גרובר:** לקחו אתכם מהשלטון.
- מר רפאל בראל:** אני לא מאמין עליך, תאמין לי.
- מר אבי גרובר:** אין שלטון יותר, נגמר. אין לכם שלטון יותר.
- מר רפאל בראל:** אני לא מאמין עליך. אף פעם לא התבכיינת בצורה כזאת. 7 שנים ראיתי אותך באופוזיציה, ואף פעם לא התבכיינת בצורה כזאת.
- מר אבי גרובר:** מדוע התכנית אינה מאושרת בדרג גבוה יותר? יש לי פה את רשימת בתי הספר. אף בית ספר ברמת השרון לא אושר-
- מר רפאל בראל:** בתי הספר והאנשים ש... לפניהם, לא הצביעו. אנשי מועצת העיר, הם שמצביעים. טוב, זה שיהיה ברור.
- מר אבי גרובר:** אתה רוצה שאני אענה?
- מר רפאל בראל:** כן, תענה, בבקשה.
- מר אבי גרובר:** כל בתי הספר, אני אגיד את זה ככה, אושרו ברשות רישוי, כולל שימוש בשטחים ירוקים לטובת בתי הספר. לא מזמן היה את בית ספר דורון, כולל תיקון שמסיימים את ביצועו עכשיו. שטחים ירוקים שגובלים בבתים של תושבים. אישרתם את זה כל הזמן ברשות רישוי. אין פה

שום בקשה להקלה, אין פה שום דבר שחורג מהתב"ע הקיימת. ולכן, הדברים האלה מאושרים ברשות רישוי. ככה זה אושר בעבר וככה זה ימשיך להיות מאושר ולפי חוק.

מר רפאל בראל: אתה מצחיק אותי.

מר אבי גרובר: אז תצחק, אז תצחק.

מר רפאל בראל: אתה אומר שאתה רוצה לעשות דברים יותר טובים, אז אל תחזור אחורה.

מר אבי גרובר: אני לא חוזר אחורה.

מר רפאל בראל: בוא תראה לנו מה אתה יודע לעשות. תראה לנו מה אתה יודע לעשות, לא מה שעשו בעבר.

מר אבי גרובר: ישבתם פה 12 שנים. 12 שנים. 182 ילדים עולים שנה הבאה לכיתה א', 182, שנה אחרי זה 186. לא היה לכם אומץ לעשות שום שינוי בעיר הזאת.

מר רפאל בראל: בחייך, בחייך.

מר אבי גרובר: לא היה אכפת לכם, לקחתם שירותים באמירים-

מר רפאל בראל: העיר חיכתה שגרור יבוא, הגואל הגדול.

מר אבי גרובר: לקחתם את השירותים באמירים, והפכתם אותם לכיתות, כי לא היה לכם אומץ לבנות בית ספר. לא היה לכם אומץ.

מר רפאל בראל: שיבוא הגואל הגדול, די. די עם ההתבכינות.

(מדברים ביחד)

*** קריאות מהקהל ***

מר אבי גרובר: הילדים גרים שם, וההורים רוצים את הילדים

שילמדו קרוב אליהם. קצת שכחתם, קצת שכחתם. יש פה גם ילדים שיש להם זכויות בעיר הזאת.

קהל: מה עם האיכות חיים שלי? תענה לי. אני בחרתי בדך בשביל שאתה תסכן את החיים שלנו כאן?

מר אבי גרובר: איזה לסכן את החיים? על מה אתה מדבר? אז בוא נסכן את החיים של הילדים, נכון? נסכן.

קהל: היית ברח' העבודה בבוקר, תגיד לי?

מר אבי גרובר: כן.

קהל: למה... פעם אחת ותראה מה קורה שם? רבע שעה לוקח... בבוקר, רבע שעה.

מר אבי גרובר: אוי ואבוי.

קהל: 3 דקות, אני יוצאת משם כל בוקר.

קהל: אני רבע שעה...

גב' רות גרונסקי: גם מבוסתנאי לוקח רבע שעה לצאת, מה לעשות? זה מה שקורה.

מר אבי גרובר: אתה יודע מה זה? אני גר פה ברח' אזור. אתה יודע מה הוויז אומר לי כל בוקר? הוויז אומר לי לנסוע מרח' העבודה, כי זו הדרך הכי מהירה החוצה. די כבר עם הדמגוגיה של התנועה.

קהל: יש מספיק שטחים ברמת השרון.

מר אבי גרובר: אדוני, ילדים יתר חשובים מעוד 5 דקות שיש לך בדרך לנסוע החוצה בעבודה. די כבר עם שטויות האלה. אתם מפחדים שערך הנדל"ן שלכם ירד, זו האמת.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: זו האמת. יושבת קבוצה של תושבים, ומחזיקה את

כל ילדי רמת השרון בני ערובה. כל ילדי רמת השרון, נעביר את התיכון...

*** קריאות מהקהל ***

(מדברים ביחד)

קהל: למה הילדים של מורשה מגיע להם לנסוע באוטובוס

לרמת השרון?

מר אבי גרובר: הם לא ייסעו יותר.

קהל: הם נסעו.

מר אבי גרובר: הם נסעו. אצל אלה הם נסעו. אצלי הם לא ייסעו

יותר. יהיה בית ספר במורשה.

גב' רות גרונסקי: לא דאגו להם לבתי ספר, בגלל זה הם נסעו.

מר אבי גרובר: יהיה בית ספר במורשה.

גב' נורית אבנר: 5 שנים... שירה אבין, 5 שנים. למה את לא פונה

אליה, למה היא לא הכינה תכנית אב לחינוך? מה את מתנפלת עליו? מה את מתנפלת עליו?

מר אבי גרובר: השנה יהיה בית ספר צומח.

(מדברים ביחד)

קהל: למה אתה לא שולח את אור השחר למורשה?

מר אבי גרובר: יש שם ילדים אחרים. תגידי, מה זה 'תשלח אותם'?

גב' נורית אבנר: סליחה, מה זה? מורשה זה פח זבל! איך את מעזה

לדבר ככה. איך את מעזה לדבר ככה? איך את מעזה לדבר ככה? את בדקת...

על סמך מה את אומרת את זה? לומדים שם ילדים מכל רמת השרון.

קהל:

אני אענה לך.

גב' נורית אבנר:

את בדקת? על סמך מה את אומרת דברים כאלה?

חצופה.

קהל:

את חצופה.

גב' נורית אבנר:

את חצופה.

קהל:

אני חצופה. אני רוצה לעזור למורשה.

גב' נורית אבנר:

אל תשתמשי במורשה. את רוצה לעזור למורשה?

תלכי תעזרי במורשה.

מר אבי גרובר:

חדוה, או שאת הולכת בעצמך או שלא. נורית,

נורית.

גב' נורית אבנר:

חצופה.

קהל:

את חצופה. אני רוצה לעזור למורשה.

מר אבי גרובר:

במה את רוצה לעזור למורשה? לקחת את ילדי הגן

ולשלוח אותם לשם? ...

קהל:

לא, לא...

מר אבי גרובר:

תבדקי, תבדקי את הדברים שלך.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר:

ילדי רמת השרון זה לא כבשים שמשנעים אותם

ברמת השרון. נגמרה הסיטואציה הזאת, אני לא מוכן.

קהל:

זה מה שעשיתם...

מר אבי גרובר:

אני לא מוכן שילדי רמת השרון כמו איזה כבשים,

אתם תקחו אותם - לא נוח לנו עם ילדי אור השחר, אז בוא נעביר אותם למורשה, לא נוח לנו עם הילדים בקלמן, בוא נעביר אותם לסינמה סיטי. זה לא כבשים, זה לא כבשים. הילדים גרים שם, הילדים גרים שם.

קהל: אדוני ראש העיר...

קהל: ילדי אור השחר לא גרים באור השחר. הם באים בהסעות...

מר אבי גרובר: אור השחר לא מתאים לבית ספר יסודי, זה שטח קטן מידי. זה נבדק, כולל על ידי הנהלת העיר הקודמת, שפסלה את כל הפתרונות האלה. אתה יודע, באה לנו הוועדה עם הפתרונות, צחקו על זה בחינוך. הצגנו את כל הפתרונות, והם פסלו את כולם, אתה יודע? הם פסלו את כל התכניות האלה. למה הם לא ביצעו אותם? למה הם לא ביצעו אותם? כי זה לא ריאלי, זה לא עובד ככה, זה בניגוד לפרוגרמות של משרד החינוך, ומשרד החינוך לא הסכים לאשר את זה.

גב' נורית אבנר: תגיד על הירושה שקיבלת. יושבת פה מי שהיתה סגנית ראש העיר והחזיקה תיק חינוך, לא עשתה תכנית אב, לא כלום, וגם בשנה וחצי שהיא יושבת פה כממלאת מקום. דבר על הירושה שקיבלת.

(מדברים ביחד)

*** קריאות מהקהל ***

מר יעקב קורצקי: היי, היי.

גב' דברת וייזר: סליחה, סליחה, שקט, אי אפשר ככה, שקט.

מר אבי גרובר: דברת, אני מסתדר. דברת, אני מסתדר.

גב' דברת וייזר: לא, די, הם מדברים ביניהם...

מר אבי גרובר: אני מסתדר. הנושא טעון, אנשים קצת מוציאים

אנרגיות. לעניין העלות, 6.5 מיליון ₪ עלות התב"ר הזה, 6.5 מיליון ₪ פלוס מע"מ. אנחנו במקרה הזה הרי המבנה, אחרי שבית הספר הצומח, אחרי שייבנה בית הספר הקבוע ותלמידי בית הספר הצומח יועברו לבית הספר הקבוע, המבנה הזה ימשיך לשרת את ילדי קלמן. ולכן, העלות הזאת, זה לא עלות שיורדת לפח, זה לא משהו זמני שאחרי זה ייהרס. נהפוך הוא, הבנייה הזאת תמשיך לשרת את ילדי רמת השרון, ולכן למעשה זה סוג של השקעה. תודה רבה. סעיף הבא בסדר היום.

קהל: זה קשור לזה שביטלת את ההחטיבה במערבית...
קלמן?

מר אבי גרובר: לא. התשובה היא לא. ותיבנה עוד חטיבה ברמת השרון.

קהל: איפה ילמדו הילדים שהיו אמורים ללמוד ב... גבעת הלבונה בבית הספר החדש ולא הסכימו...

מר אבי גרובר: זו חטיבה וזה יסודי, מה הקשר?

גב' דברת וייזר: ... זה לא קשור.

גב' רות גרונסקי: אל ענה, אל תנהל איתה שיחה.

מר אבי גרובר: לא קשור. תחפשו טיעון אחר.

מר טל עזגד: אנחנו לא קיבלנו תשובה בנושא ה...

מר אבי גרובר: אה, נכון, יש לך עוד שאלה. כן, איזו?

מר טל עזגד: לגבי העלויות.

מר אבי גרובר: 6.5 מיליון ₪. אתה לא מקשיב פשוט.

מר טל עזגד: אני מקשיב. אני מקשיב, ואני יודע לעשות חשבון...

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: אם אני מבין נכון, ואולי אני לא מבין נכון, מדובר על משהו כמו פחות מ-400 מ"ר בנייה פלוס שיפוץ שם וזה. על 6.5 מיליון ₪, אם יואילו לחלק לי את זה, אני מניח שזה משהו כמו למעלה מ-16,000 ₪ למ"ר.

???: בערך כמו המוזיאון שאושר...

מר טל עזגד: מה זה קשור עכשיו?

מר רפאל בראל: סליחה, אדוני, אתה יושב כאן במועצת העיר, אז אני מבקש ממך.

גב' דברת וייזר: מעניין... כשזה נוח – זה נוח, כשזה לא נוח – לא נוח.

גב' רות גרונסקי: כשהיא מדברת, אתה לא משתיק אותה, רפי. למה אתה לא משתיק אותה?

מר רפאל בראל: אל תפריע לנו.

גב' דברת וייזר: אז תגיד גם לה שלא תפריע.

גב' רות גרונסקי: אז תגיד לכולם לא להפריע.

מר טל עזגד: הוא דווקא אמר לה. מה אתם רוצים?

מר רפאל בראל: תלכי לשאול אותה מה ביקשתי ממני.

גב' רות גרונסקי: אה, אוקיי, סבבה. אז נבקש שאף אחד לא...

מר רפאל בראל: אז תרגיעי בבקשה, טוב?

גב' רות גרונסקי: בסדר. אז אנחנו נבקש מכל הקהל שלא ידבר.

מר רפאל בראל: תודה, תודה.

- גב' דברת וייזר:** יאללה, מה השאלה הבאה?
- קהל:** איפה התפרסם המכרז והאם הוא עמד בכל...
לביצוע?
- מר אבי גרובר:** קיבלת תשובה, זו התשובה. מה השאלה? לא הבנתי.
- מר טל עזגד:** מה התשובה?
(מדברים ביחד)
- מר אהרון אלמוג אסולין:** בפועל משפצים 300 מ"ר ובונים 100 מ"ר. והעלות הכוללת...
- מר טל עזגד:** אמרתי 400 מ"ר, אמרתי, זה בסדר.
- מר יעקב קורצקי:** טל, אהרון אומר 100 מ"ר ו-300 מ"ר שיפוץ, זה שונה קצת.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** וזה עדיין פחות למ"ר מגן ספיר ומעוד אפילו כיתות אורנים.
- קהל:** אבל זה לשנתיים.
- מר אבי גרובר:** לכל החיים.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** כל החיים לחטיבה.
- מר אבי גרובר:** כל החיים, אמרתי.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** המכרז שונה מ-800...
- גב' שירלי פאר יגרמן:** הוא לא שונה. המכרז לא שונה.
- מר אבי גרובר:** איזה באסה. עושים פה דברים אחרת.
- מר טל עזגד:** אבי, די. בוא, תתבגר, מספיק.

קהל:

... זחיחות.

מר אבי גרובר:

לא קשור לזחיחות.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... 800 מ"ר, זה הפך להיות 400 מ"ר, זאת

המשמעות של מכרז ששונה.

גב' שירלי פאר יגרמן:

אז יושב פה היועץ המשפטי, והוא יסביר לך.

מר אבי גרובר:

ילדי רמת השרון...

קהל:

שכחתם שאתם צריכים לשרת את הציבור, לא את

עצמכם.

מר אבי גרובר:

מי זה הציבור, אתה?

קהל:

כן, גם.

מר אבי גרובר:

רק מי שיושב פה? 800 ילד בשכבה זה לא ציבור?

קהל:

גם.

מר אבי גרובר:

ילדי גני הילדים, זה לא ציבור?

קהל:

גם.

מר אבי גרובר:

ילדים שלומדים 830 ילדים בבית ספר וילדים פה

נפצעים, זה לא ציבור? רק אתה ציבור? הילדים שייסעו באוטו לכל מיני בתי

ספר רחוקים, הם גם ציבור. לא רק אתם ציבור.

קהל:

... ילדים ייסעו באוטו.

מר אבי גרובר:

מה לעשות? אני בדקתי כשנכנסתי לתפקיד ברמת

איזה ילד גר באיזה בית. יש לי פה את מפת רמת השרון לפי רחובות, כמה

ילדים גרים באיזה רחוב. בריבוע של ראשונים, סוקולוב, אברבך והנצח,

אתה יודע כמה ילדים גרים בגיל בית ספר יסודי? – 500 בכל שנה.

קהל: ... חטיבה.

קהל: היא לא חייבת להיות על יד הבית.

מר אבי גרובר: היא לא חייבת, נכון. שהילדים ילכו, העיקר שתצאי

3 דקות יותר מהר.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: מה זה, בנווה מגן לא גרים אנשים, גברת? מה שם

גרים, כבשים?

גב' דברת וייזר: לא, בנווה מגן אין... אבל אין שם בית ספר כבר

שנים, אז שם אפשר שיהיה בית ספר ליד הבית? למה שם זה בסדר?

קהל: ... תשימי לי בית ספר ליד הבית...

גב' דברת וייזר: יפה, תודה.

קהל: אז מה זה קשור לבית?

מר אבי גרובר: אתה יודע שזה לא נכון, ואתם רוצים למצוא חן.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: תתקדם, תתקדם.

3. הצעה לסדר של חברי המועצה מיום 30.5.17.

מר אבי גרובר: סעיף הבא על סדר היום, הצעה לסדר של חברי

המועצה. מי רוצה להציג את זה? אתה רוצה להציג את זה? בבקשה, אהרון.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: חברים, בבקשה, עברנו סעיף בסדר היום. חבר'ה, אני מבקש שקט. חברים, אני מבקש שקט.

גב' דברת וייזר: מה זה הדבר הזה? או שתצאו החוצה באמת.

גב' שירלי פאר יגרמן: תשתיק אותם או תוציא אותם.

מר אבי גרובר: עברנו סעיף בסדר היום. בבקשה, אהרון.

מר רפאל בראל: חבר'ה, די, תנו לנו לנהל את הישיבה בבקשה. אנחנו רוצים לעשות ישיבה, לא מהומות.

מר אבי גרובר: חבר'ה, זו ישיבת מועצה, לא שיתוף ציבור. אני מצטער מאוד, אבל לציבור אין זכות לדבר בישיבות מועצה. הפורום הזה קיים לטובת חברי המועצה. אני לא בא פה, ומי שיוציא חס וחלילה מילה.. אני נותן קצת לשחרר. אני מבין שהנושא טעון, אז אני נותן קצת לאנשים ככה להגיד קצת, לדבר. אבל הכל צריך להיות במידה. בואו קצת נשמור את הכבוד גם של המקום, גם של הפורום, וגם של חברי המועצה, וגם של החברים האחרים. זה שאתם אנשי העמל ואחרים יודעים להגיע לפה במספרים יפים כל פעם, מאוד מכובד. אבל בסופו של דבר, אתם לא יכולים לנהל את העיר ככה. אז אני מבקש מכם לכבד. היו מספיק שיתופי ציבור, ויהיו עוד. וכל הדברים האלה נמצאים, ואפשר לראות אותם, והכל בסדר, בואו קצת נירגע.

מר גיא קלנר: אבי, תרגיע רק את 2 הצדדים.

מר אבי גרובר: אני משתדל.

מר יעקב קורצקי: הוא דיבר לכולם עכשיו, גיא.

מר גיא קלנר: תרגיע את 2 הצדדים.

מר אבי גרובר: זה שאנשים פה זרקו איזה 2 מילים לעומת אנשים פה שקופצים ומכניסים...

מר גיא קלנר: תרגיע את כולם, זה מה שאני אומר, תהיה שוויוני.

מר אהרון אלמוג אסולין: ההצעה לסדר היא מטעם 9 חברי מועצה: ד"ר איריס קלקא, פרופ' מרק מימוני, שירה אבין, רפי בראל, עידן למדן, גיא קלנר, שמואל גריידי, טל עזגד ואנוכי. ההקדמה שלנו, ... אדוני ראש העירייה, כיו"ר הוועדה לתכנון ובנייה, מעוררת דאגה, לאור שפע הדוגמאות שאנחנו נביא בהמשך, שמראות על קצרת ידך לקבל החלטות נכונות ובעיות נוספות שקשורות להתנהלותך. אחד- תכנית המתאר לא הוכנה כראוי, ועל כן לא אושרה במליאת הוועדה. יתרה מזאת, חברים מרכזיים בקואליציה, שהצביעו נגדם בשל השקפת עולמם, נענשו עם או בלי מירכאות, וכמו כן, אף שעברו כבר מספר חודשים, לא נראה כי אתה מקדם תכנית חדה שתבטח את ההסכמות הקיימות, אם יש כאלה, בין הדעות השונות של חברי הוועדה. יזמת תכנית להחלפת שטחים עם תל אביב ללא שקיפות, בלי שהתקיימה התייעצות עם כלל חברי הוועדה, ואנו שמחים שעיריית תל אביב הפסיקה את המשא ומתן הזה בעודו באיבו.

מר אבי גרובר: זה לא נכון, זה לא נכון.

מר יעקב קורצקי: תן לו לסיים.

מר אבי גרובר: זה שקר, זה שקר.

מר יעקב קורצקי: אבל בסדר... אחרי זה תגיד.

מר אבי גרובר: אבל זה שקר. זה שקר.

מר יעקב קורצקי: אני יודע שזה שקר.

מר אבי גרובר: הוא לא ממצמץ כשהוא משקר הבן אדם.

גב' שירה אבין: מה שקר?

מר טל עזגד: אל תגיבו לו. אל תגיבו לו. הוא רוצה לפוצץ.

- מר רפאל בראל:** אני לא מגיב.
- מר אבי גרובר:** הוא לא ממצמץ. לא רועד לו הקול, לא כלום.
- קהל:** אבי, לך רועד הקול?
- מר אבי גרובר:** כן.
- קהל:** ממש
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ... החלטה עקרונית... כמו הארכה בשנתיים לגני הילדים במורשה, התקבלה ללא שום דיון, ובהחלטת יחיד ברשות רישוי. זאת בניגוד להבטחות...
- מר אבי גרובר:** גן גפן, הילדים של גן גפן לא רצינו לזרוק אותם רחוק... באמצע שנת הלימודים..., כדי שהילדים לא ייזרקו מהגן שלהם.
- קהל:** תן לו לדבר, תן לו לדבר.
- מר אבי גרובר:** ויוכלו להשלים את שנת הלימודים בגל גפן.
- קהל:** אבל הוא עוד לא סיים.
- מר אבי גרובר:** לא, היא שאלה. היא לא הבינה על מה מדובר.
- גב' דברת וייזר:** תגיד לי, אתה מנהל את הדיון? מה זה 'תיתן לו לדבר'? אתה לא מנהל את הדיון. סליחה.
- מר אבי גרובר:** אתה כבר לא מנהל פה את הדיונים.
- גב' דברת וייזר:** לא, יש גבול פה. הם לא מנהלים את הדיון. יש פה אנשים שמנהלים את הדיון...
- מר אהרון אלמוג אסולין:** תכנית לבניית בית ספר בחורשת העמל, קודמה אף היא משיקולים לא ענייניים, אני אוסיף 'לדעתנו'. ורק בעקבות מחאה חברתית ופעילות האופוזיציה, היא נמצאת עכשיו בבחינה מחודשת. הסכמי גג

מקודמים על ידך ללא שום שיתוף של חברי הוועדה המקומית, ורק לאחר שאילתא בחודש שעבר, ניתנה הבטחה לקבל עדכונים במועצת העיר. עד כה לא נעשה דבר.

תכנית בנייה במתחם פי גלילות, עליה דיווחת כאן, קיבלה שינוי, מבלי שדעת העירייה נלקחה בחשבון, והבטחה פומבית שלך במועצת העירייה שהבנייה במקום לא תיעשה במסלול ותמ"ל, התבררה כלא נכונה.

מר אבי גרובר: ... קשר למציאות?

גב' רות גרונסקי: אתה בודק את הדברים לפני שאתה כותב אותם, אהרון? או שאתה ממציא אותם...? מאיפה אתה כותב את הדברים האלה אני לא מבינה.

מר רפאל בראל: תענו לו, תענו לו.

מר טל עזגד: רפי, רפי, רפי.

מר רפאל בראל: תענו לו מסודר, אל תקטעו אותו.

גב' רות גרונסקי: אך אתה אומר דברים כאלה? ... פשוט שקרן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אף שבסופו של דבר הוגשה עתירה לעניין תכניתה בנייה במתחם תע"ש, התרשמותנו-

גב' רות גרונסקי: אתה גם שקרן וגם בן אדם...

מר גיא קלנר: די, רותי. די, נו באמת.

גב' רות גרונסקי: לא, לא רוצה די. לא, לא רוצה. ... ישיבות, יש גבול, יש גבול לטמטום שלכם.

מר רפאל בראל: יש גבול גם לשלך.

מר גיא קלנר: מה... כל הזמן? די. תפסיקי לצעוק תמיד על כולם ותפסיקי לאיים על כולם. מספיק, מספיק.

גב' רות גרונסקי: אתם שקרנים, שקרנים. זה הכל.

מר גיא קלנר: מספיק. אנחנו יושבים בשקט, אבל מספיק, די.

גב' רות גרונסקי: ואתה, תשיג כותרת בעיתון היום... חורשת העמל.

מר גיא קלנר: לא, אני יודע שזה מפריע לך שאני משיג כותרת בעיתון.

גב' רות גרונסקי: אני אותי לא מעניין כותרות.

מר גיא קלנר: יהיו לי עוד הרבה, אני מודיע לך.

גב' רות גרונסקי: לא, לא מעניין אותי. אני עובדת בלי כותרות.

מר גיא קלנר: אנחנו יושבים בשקט מספיק.

גב' רות גרונסקי: אף אחד פה לא יודע מי אני, ואני נותנת פה 100 שעות בחודש...

מר גיא קלנר: תפסיקי כבר עם הקול הצווחני, די. זה לא עושה רושם על אף אחד.

גב' רות גרונסקי: מה אתה אומר? הקול שלך יותר יפה?

קהל: חושב שיהיה ראש עיר.

מר גיא קלנר: די, אתה גם תשב בשקט.

קהל: שב בשקט אתה.

מר גיא קלנר: תוציא אותו בבקשה החוצה. תוציא אותו בבקשה החוצה.

מר אבי גרובר: לא רוצה, לא רוצה.

מר גיא קלנר: תוציא אותו החוצה.

מר יעקב קורצקי: מה זה 'תוציא אותו החוצה'? אתה מנהל פה את הישיבה?

קהל: שב בשקט.

מר גיא קלנר: למי אתה אומר 'שב בשקט'?

קהל: אתה תגיד לי, אני אגיד לך.

מר גיא קלנר: אתה לא חבר מועצה, אתה מפריע למהלך הדיון, אתה מאיים על תושבים.

קהל: אני לא מאיים על אף אחד.

מר גיא קלנר: אתה מדבר בצורה לא מכבדת כלפי אנשים, ואני מבקש פשוט לשמור על כבודי עכשיו, אדוני ראש העיר.

מר יעקב קורצקי: אז אתה גם תכבד אותו, שאתה אומר לו 'שב בשקט'.

גב' דברת וייזר: איזה שטויות אלה. אף אחד פה לא מכבד אף אחד.

קהל: אתה לא מכבד אף אחד, למה ש...?

מר אבי גרובר: הרגע קראו לי שקרן. לא ראיתי אותו כל כך נזעק. לא ראיתי אותך כולך...

מר גיא קלנר: תהיה שוויוני והוגן. ... אתה נכנס באטרף ואתה מתנהג גועל נפש. זה מה שקורה מתחילת הישיבה.

מר אבי גרובר: הוצאתי אותך מהישיבה? בן אדם קרא לי שקרן.

מר גיא קלנר: אתה אמנס בלחץ, ואני מבין את זה, אבל אתה מתנהג כמו בריון, מתחילת הישיבה.

מר אבי גרובר: בן אדם קרא לי שקרן, בן אדם קרא לי שקרן, ולא הוצאתי אותו מהשיבה.

מר טל עזגד: נו בסדר, ומספר 2 שלך קראה לי שקרן.

מר גיא קלנר: והיא כל שנייה צועקת שקרן. אז מה?

מר אבי גרובר: הנה, הוא קרא לי שקרן, לא הוצאתי אותו מהשיבה.

מר גיא קלנר: היא חברת מועצה והוא אורח.

מר יעקב קורצקי: ואתם טרמפיסטים, שרוצים להחליט פה על כל העיר הזאת.

מר גיא קלנר: אנחנו נראה מי טרמפיסט.

מר יעקב קורצקי: אף אחד לא בחר בכס, אף אחד לא בחר בכס.

מר גיא קלנר: אתה גדול.

מר יעקב קורצקי: יש לנו את הלגיטימציה ל... בחרו בי כדי שאני...

ואני אעשה דברים טובים, ובך לא בחרו. וגם באהרון לא בחרו. לא בחרו בך.

מר גיא קלנר: יעקב, יעקב, העיקר שהמשכורת דופקת. העיקר שהמשכורת דופקת.

מר יעקב קורצקי: ... בחרו בי.

מר גיא קלנר: כל הכבוד, העיקר שהמשכורת דופקת. זה מה שחשוב.

מר יעקב קורצקי: בחרו בי, המשכורת דופקת, צרות עין יש לך? צרות

עין יש לך? אתה גונב דעת וגם הוא, אף אחד לא בחר בכס. כמו שבו לא בחרו, הוא יכול להגיד כמו שאתה אומר.

מר גיא קלנר: אתה מונע מאינטרס של משכורת. זה מה שאתה

עושה. זה מה שאתה עושה.

מר יעקב קורצקי: אתה טרמפיסט.

מר גיא קלנר: אני חבר מועצה.

מר יעקב קורצקי: אתה טרמפיסט. אתה רכבת על רוכברגר ואתה

רכבת על דברת.

מר גיא קלנר: ואתה מונע רק ממשכורות, זה מה שאתה מונע.

מר יעקב קורצקי: לא בחרו בכס, אז אל תטעו פה אף אחד.

מר גיא קלנר: יושב בחדר... אתה לא מתבייש? אתה לא מתבייש?

מר יעקב קורצקי: בו בחרו 12,000 איש.

מר גיא קלנר: אז מה? אז מה? יהיו בחירות ונראה מה יהיו

התוצאות, זה הכל. אבל עד אז, יעקב-

מר יעקב קורצקי: מהפיכה צבאית. יש לך כותרת – מהפיכה צבאית

ברמת השרון. מה זה פה? מה זה?

מר רפאל בראל: יעקב, לא צבאית, לא צבאית.

גב' נורית אבנר: לא כולם נבחרו בזכות עצמם. נבחרו בגלל ששמו

אותם ברשימה. אתה נבחרת, הוא נבחר, אני נבחרתי.

מר אבי גרובר: הוא נבחר בזכות מרצ, אף אחד לא יודע אפילו מי

הוא.

קהל: אתה נבחרת בזכותו, אז מה?

מר גיא קלנר: איך אתה אומר לו את זה? לו אתה אומר את זה?

מר אבי גרובר: השם שלי היה על הפתק.

גב' נורית אבנר: כל מי שיושב בצד הזה, לא נבחר בזכות עצמו. כל

מי שיושב שם, לא נבחר בזכות עצמו, וגם אתה.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: חברים, קצת כבוד.

גב' רות גרונסקי: גיא, אתה באופוזיציה? אני רוצה להבין.

מר גיא קלנר: לא, לא.

גב' רות גרונסקי: לא? אז מה אתה? אז מה אתה?

מר גיא קלנר: מציק לך משהו?

גב' רות גרונסקי: כן. אתה כל הזמן מהאופוזיציה.

גב' נורית אבנר: רוצים לדעת את הסטטוס שלך.

מר גיא קלנר: אני לא באופוזיציה.

גב' רות גרונסקי: אה, אתה לא באופוזיציה?

מר גיא קלנר: יושבים פה מתחילת הישיבה...

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: אני רק רוצה להבטיח ש... שתמשיך לקבל את

המשכורת. זה הכי חשוב.

מר יעקב קורצקי: אני מקבל בזכות, אדון גיא.

מר גיא קלנר: כי... אין לך, רק משכורת. רק משכורת. תהיה כן

עם עצמך ותגיד את זה. ... על אוסישקין, אומרים את זה מכל כיוון, רק

המשכורת מעניינת אותך. רק, רק.

מר יעקב קורצקי: אתה תמשיך... ברמת השרון.

קהל: הוא יהיה סגן ראש העיר...

מר יעקב קורצקי: ברור שהוא יהיה סגן ראש עיר, כי הוא צריך משכורת. הוא צריך להיות סגן ראש עיר, הוא.

מר עידן למדן: לא משנה מה יעמוד לסדר היום.

קהל: אנחנו נדאג שאתה לא תהיה כאן.

מר גיא קלנר: אתה תדאג? מי אתה בכלל?

קהל: אתה תהיה ראש עיר?

מר גיא קלנר: ברור.

קהל: אתה ממש מצחיק אותי.

מר גיא קלנר: אז תצחק. בכיף.

קהל: אתה תהיה ראש עיר?

מר גיא קלנר: אתה יכול לצחוק. שיוציאו אותו, כי הוא מפריע פעם שלישית כבר.

מר אבי גרובר: גם חדוה ואחרים...

מר גיא קלנר: חדוה לא מדברת, אף אחד לא מדבר, הוא מדבר.

מר אבי גרובר: אה, היא השתתקה עכשיו, כי הנושא עכשיו פחות. בבקשה, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: בסופו של דבר היתה עתירה לעניין תכנית הבנייה במתחם תע"ש. התרשמותנו, שהיה צורך אמיתי להכריח אותך כדי להגיש עתירה זו. החלטה על נת"צ בסוקולוב, תוך התעלמות מדרישה לקיים דיון במועצת העיר בבקשה מיוחדת. מכלל ההחלטות האלו ונוספות שלא פירטנו, נראה כי חוסר השיתוף והיעדר שקיפות ראויה בנוסף לראיה פוליטית קצרת

טווח, אינם מותירים לנו ברירה אלא להעלות הצעת החלטה כלהלן.

קהל: המחשבה ארוכת טווח שלכם נראית...

מר אהרון אלמוג אסולין: מועצת העיר מנחה את יו"ר הוועדה לתכנון ובנייה, שזה אתה, לכנס את הוועדה תוך 7 ימים, כאשר הנושא הראשון על סדר היום יהיה מינוי מחליף ליו"ר הוועדה, ואם יורשה לי, גם לממלא מקום יו"ר הוועדה. והערה קטנה, בשבילך רותי, אני לא זוכר שאי פעם צרחתי כדי להפריע לך לדבר.

מר טל עזגד: היא לא שולטת. נו די, עזוב את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם אני משקר או לא, את יכולה לתבוע אותי על שקרים. אני לא אתבע אותך על דיבה. ובזה זה נגמר. אני מבקש להעלות את ההצעה הזאת להצבעה במועצת העיר.

מר יעקב קורצקי: כבר על הדרך תגיד שהוא לא יהיה ראש העיר ואני לא הסגן, הנה, מפריעה לו המשכורת שלי ויאללה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני עושה רק מה שחוקי. קורצקי, אני עושה רק מה שהחוק מתיר לנו.

מר יעקב קורצקי: אז אנחנו גם נלך לפי חוק. יש חוקים, יש מדינת ישראל, יש בתי משפט, תלכו. בוא נראה איזה חוק במדינת ישראל ש-12,000 תושבים בוחרים בן אדם שיהיה ראש העיר, ויבוא אהרון ויגיד לו. כן, בוא, נראה את החוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא אהרון, 9 חברי מועצה.

גב' נורית אבנר: חברי מועצה שלא נבחרו בזכות עצמם.

מר טל עזגד: לא, את נבחרת.

גב' נורית אבנר: בשנת 2013 זכיתי ב-2 מנדטים, והוא גנב לי את

המנדט. זה שיושב שם ומחייך, גנב לי מנדט, שלא השקיע כסף, לא השקיע כישרון, ואף אחד לא הכיר אותו. באיזה זכות אתה בכלל מדבר פה בישיבות.

מר אבי גרובר: מה לעשות, זה מנדט של נורית, לא שלו.

גב' דברת וייזר: לא, אתם רציניים עם ההצעה הזאת? או שזו בדיחה?

מר טל עזגד: מאחר ואני מאוד מכבד אותך ואתה יודע את זה-

מר יעקב קורצקי: אני גם מכבד אותך...

מר טל עזגד: אני לא אענה.

גב' נורית אבנר: נבחר ראש עיר ברוב של 75%.

מר אבי גרובר: אני יכול לענות בבקשה?

גב' נורית אבנר: 75% מהתושבים שהלכו להצביע, בחרו בו.

מר אבי גרובר: נורית, אני יכול לענות בבקשה?

(מדברים ביחד)

קהל: אפשר להגיד מילה בבקשה? אנחנו פונים אליכם,

אנחנו ההורים של הילדים שהולכים לבית הספר הצומח. אתם כאן עכשיו הולכים להצביע על החלטה שיכולה לגרום לנו לא להגיע למבנה קבע.

מר טל עזגד: מה הקשר?

מר גיא קלנר: אין קשר.

מר רפאל בראל: מה קשור? בכלל עברנו את הנושא הזה מזמן.

גב' נורית אבנר: אל תבלבלי אותם עם העובדות.

גב' דברת וייזר: רגע, סליחה, למה את חושבת שזה מעניין אותם?

- גב' רות גרונסקי:** אותם לא מעניין העיר, מעניין אותם הפוליטיקה.
- גב' דברת וייזר:** רגע, למה את חושבת שזה מעניין אותם? מעניין אותם פוליטיקה, זה מה שמעניין אותם.
- גב' רות גרונסקי:** אתם לא מעניינים אותם. לא אתם מעניינים אותם.
- מר אבי גרובר:** רותי, תני לי לענות.
- גב' דברת וייזר:** למה את נאיבית ואת תמימה, ואת חושבת שזה מעניין אותם.
- גב' רות גרונסקי:** ... אפס מאופס, זה מה שהם.
- מר רפאל בראל:** סליחה, זה מה שאת.
- גב' רות גרונסקי:** אתם התושבים לא מעניינים אותם.
- מר רפאל בראל:** זה מה שאת, זה מה שאת. אפס, פחות מאפס. את לא יותר מאפס.
- מר אבי גרובר:** אהה.
- מר רפאל בראל:** סליחה, אנחנו אפסים?
- מר אבי גרובר:** אתה לא תקרא לה אפס.
- מר רפאל בראל:** היא אפס.
- מר אבי גרובר:** אתה לא תקרא לה אפס, אני אוציא אותך החוצה.
- מר רפאל בראל:** היא אפס, היא אומרת שאנחנו אפסים. אם היא אומרת שאנחנו אפסים, היא אפס.
- מר אבי גרובר:** לא תקרא לה אפס.
- מר רפאל בראל:** היא קראה לי אפס לפני כן. למה אתה לא שומע אותה?

<u>מר אבי גרובר:</u>	קראת לו אפס?
<u>מר רפאל בראל:</u>	אתה חירש?
<u>פרופ' מרק מימוני:</u>	היא אמרה אפס.
<u>גב' רות גרונסקי:</u>	הם אפסים.
<u>מר רפאל בראל:</u>	אתה חירש? אתה חירש?
<u>מר אבי גרובר:</u>	לא שמעתי.
<u>מר רפאל בראל:</u>	אז תתנצל, תתנצל.
<u>מר אבי גרובר:</u>	זה לא בסדר.
<u>מר רפאל בראל:</u>	תתנצל. תתנצל.
<u>מר אבי גרובר:</u>	זה לא בסדר שניכם.
<u>מר רפאל בראל:</u>	אתה תתנצל בפניי.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אני קורא גם אותה לסדר.
<u>מר רפאל בראל:</u>	אתה כמוה, אתה כמוה.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אני קורא אותה גם לסדר.
<u>גב' רות גרונסקי:</u>	הוא קורא לי גם לסדר.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אני יכול לענות בבקשה?
<u>מר רפאל בראל:</u>	אתה כמוה.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אני יכול לענות בבקשה?
<u>מר רפאל בראל:</u>	אפס. אני עוד אעשה איתך חשבון על אפסים. אני
אראה לך מי זה אפס.	

מר אבי גרובר: על הכוונה להחליף אותי ברשות הוועדה המקומית,

אני יודע מזה זמן. בזמן שאני ושירלי, הסתובבנו ביום העצמאות האחרון בשדרה בביאליק, מבטיחים שתושבי רמת השרון נהנים מהחגיגות הכי טובות שאנחנו יכולים להפיק, באלקו במסיבה של חברת קנדה ישראל, היו מי שחגגו על רחבת הריקודים. הם חגגו את נפילתה של תכנית המתאר, אך לא רק. באותה מסיבה, על אותה רחבה, דיברו מי שדיברו על כך שאוטוטו המהלך יושלם, כשיו"ר הוועדה המקומית יוחלף, ולתפיסתם השליטה בוועדה תעבור ל"ידיים הנכונות" במירכאות. הם חגגו כי הם ידעו שיש להם על מי לסמוך. לא צריך להיות מומחה גדול לתכנון ובנייה כדי להבין את התמונה הגדולה. בתוך הערפל שמנסים לייצר כאן.

על תכנית המתאר של רמת השרון התחילו לעבוד בשנת 2013. אני לא הייתי אז ראש העיר. כשנכנסתי לתפקידי, ירשתי מפה, ואתם יכולים לראות פה מאחורה את המפות בצורה מאוד ברורה. למעלה שנת 2016 כשרק נכנסתי לתפקיד, ומתחת לזה המפה שהוגשה והוצגה למועצה. כשנכנסתי לתפקידי ירשתי מפה עם הרבה כתמים של כחול כהה, ומגוון עיגולים אדומים שמשמעותם בנייה חריגה בסביבתה. עם הנחיות מאוד אמורפיות מה זה אומר אותה בנייה חריגה מסביבתה. 10 קומות, 20 קומות, 45 קומות. לפרוטוקול, תע"ש מופיע באותה מפה כשטח למגורים כמו כל שטח אחר ברמת השרון, באותה מפה שנכנסתי לתפקידי.

בישיבת הוועדה המקומית ביולי 2016, דחקו בי פה להעמיד את התכנית להצבעה, ואני מצטט. אני שואל "טל, למיטב הבנתי אתם תומכים בתכנית?", וטל עזגד עונה "נכון", ואחריו אומרת לי שירה אבין, בתגובה לכך שהודעתי שאיני מתכוון להעמיד את התכנית להצבעה, אלא להמשיך את הדיונים על התכנית, "זה סתם, זה בזבוז זמן, באמת מבחינתי זה בזבוז זמן".

רציתם את התכנית כמו שהיא היתה אז, מאוד רציתם אותה, יותר ויותר ברור שלא סתם. אני רציתי תכנית אחרת, תכנית שמתכתבת עם הרצון של הרבה מאוד תושבים ברמת השרון, לשמור על רוח המושבה, לשמר כמה שיותר מרמת השרון של פעם. ולכן הכנסתי בתכנית שינויים. במועד השינוי עמדה הפחתת הגובה ברחבי הבינוי הקיים, כשהצמצום הזה הכי בולט ב-2 מתחמים: אלקו ואורן. הרי הדיבורים על היקפי הבנייה שם, מסתובבים ברקע חודשים ארוכים. באומץ רב, רפי שרבים אמרו לי, בסמוך למועד הבאת התכנית לאישור הוועדה המקומית בפברואר 2017, ביטלתי ב-2 המתחמים את האפשרות לטפס לגובה מעבר למה שמתוכנן סביבם. לא יותר מ-9 קומות, כמו בתמ"א 38, ובאלקו גם ביטלתי את ייעוד המגורים.

והנה פה התהפכתם. אתם שהובלתם וקידמתם את התכנית, פתאום מתנגדים לה בכל תוקף. לא סתם היזמים שם חיכו לראות מה קורה עם התכנית. האם היא תבוא במתכונת שקידמתם אתם כל השנים. כשהבינו שיש שינוי, חיכו לדיון וכשראו והבינו שהצלחתם להפיל אותה, מיהרו להגישה ולרוץ מעלינו לוועדה המחוזית. הנה הצלחתם, סיפקתם את הסחורה. עכשיו אפשר לעשות פה הצגות עד מחר, להצביע נגד התכניות והכל, אבל הסוסים כבר ברחו מהאורווה. את הקלף המרכזי שלנו קרעתם לגזרים. עכשיו אתם רוצים לוודא הריגה.

ולמי שעדיין לא הבין את תפיסת העולם שהולכת לשלוט פה בוועדה המקומית, אצטט את דבריו שלך, אהרון, משיבת הוועדה המקומית מיום 21.5.17, ואני מצטט. "הרעיון של המושבה מת. חבר'ה, אם אתם עדיין לא יודעים, הוא מת. רוצים להתמודד על זה במערכת הבחירות הבאה, שימו את זה, אין שום בעיה, זה לגיטימי, אבל אני אומר לכם, המושבה מתה".

זאת הקואליציה הזאת שאתם מנסים לייצר פה עכשיו בוועדה המקומית, קואליציית המושבה המתה. ולקואליציית המושבה המתה, בדיוק כמו בשנת

2008 עם רוכברגר, יש לה את למדן וקלנר כקישוט, מדברים גבוהה-גבוהה, אבל במעשיהם פה נותנים לאותם אנשים עם אותם כוונות, להוביל אותנו למציאות שאנחנו רואים עכשיו במורשה, של עוד ועוד מגדלים, כמובן בלי תשתיות משלימות, עם פטורים מהיטלי בנייה והשבחה.

מר גיא קלנר: אתה מאמין למה שאתה קורא?

מר אבי גרובר: לגמרי.

מר גיא קלנר: אתה מאמין למה שאתה קורא?

מר אבי גרובר: לגמרי, לגמרי. כמו שהיית דג אז, אתה דג עכשיו.

מר גיא קלנר: אוי, אוי, אוי, עכשיו אני ממש...

מר יעקב קורצקי: מה קרה אתה קופץ? אה? אה? למה אתה קופץ?

מר גיא קלנר: למה אתה מפריע?

מר יעקב קורצקי: למה אתה קופץ? כמו שאמרת לו שקט, גם לך אני אומר שקט.

מר גיא קלנר: כי הכל חארטה בארטה.

מר יעקב קורצקי: כי אני מקבל כסף, אתה תהיה בשקט.

מר גיא קלנר: הכל חארטה בארטה. תיצמד לתפקיד.

מר יעקב קורצקי: אני נצמד לתפקיד.

מר גיא קלנר: תיצמד לתפקיד. תדע להביע עמדה אותנטית שלך פעם אחת.

מר יעקב קורצקי: ראש העיר מדבר, אתה תהיה בשקט.

מר גיא קלנר: ראש העיר מדבר דברים לא נכונים.

מר יעקב קורצקי: אה, והוא דיבר ממש דברים נכונים, אהרון אסולין?

- מר עידן למדן:** ... נוספת למגדלים במורשה ... תוספת תכנית...
- מר אבי גרובר:** הגיע הזמן שתבין את המשמעות של...
- מר גיא קלנר:** אבי, זה שעשית לעצמך הכנה נפשית, זה לא משנה את המציאות. אתה כרגע מסלף את העובדות. אתה מוביל את רמת השרון לעיר אחרת בידך, בידך, לא בידי אף אחד אחר.
- מר יעקב קורצקי:** הוא מצטט את מה שכבר נאמר.
- מר גיא קלנר:** לא רוכברגר, ולא עזגד ולא למדן, אתה מוביל את רמת השרון לעיר אחרת.
- מר אבי גרובר:** אתה תיתן לי לסיים?
- מר גיא קלנר:** ... מנסה לזרוק את הבוץ על כולם, זה בסדר...
- (מדברים ביחד)
- ???:** תוציא אותו, תוציא אותו.
- מר אבי גרובר:** אתה תיתן לי לסיים או שאני אוציא אותך?
- מר גיא קלנר:** בן אדם לא יודע לקחת אחריות...
- מר אבי גרובר:** אתה תיקח אחריות. אתה...
- מר גיא קלנר:** אכלו לי, שתו לי... שירה, כל העולם אשם, רק אתה לא אשם. הבן אדם הוביל את רמת השרון לפתח תקווה 2 ועוד מאשים את כולם. על מה אתה מדבר?
- מר אבי גרובר:** גן עדן ליזמים. הקואליציה שלך עשתה הכל.
- מר גיא קלנר:** על מה אתה מדבר?
- מר אבי גרובר:** הקואליציה שלך עשתה הכל.
- מר גיא קלנר:** תיקח אחריות.

מר אבי גרובר: גן עדן ליזמים בחסות החבר'ה במועצה שבשוק בחוף יודעים שאפשר לסמוך עליהם. אני גאה שאני הבאתי לפה קו אחר. אני אמשיך להילחם למענו, ואני בטוח שהתושב הרמת שרוני יידע לבוא בחשבון אתכם כולכם. עם ובלי קשר להצעתכם, שנוגדת במהותה את סעיף 126 לפקודת העיריות, לפיו ראש העיר מנהל את ענייני העיר, וכמו כן, מאחר והוועדה המקומית ברמת השרון מתנהלת לכל דבר ועניין כוועדה מקומית בהתאם להוראות החוק ולא כוועדה מרחבית, ובאף ישיבה לא נכח אף חבר של אף רשות אחרת. על כן בכוונתי לפנות ליועץ למשפטי לממשלה, לקבלת הבהרות בעניין. עד אז, אני מוריד את הנושא מסדר היום.

מר טל עזגד: אתה לא יכול להוריד אותו.

מר אבי גרובר: אני הורדתי את הנושא מסדר היום. לא תתקיים עליו הצבעה.

מר יעקב קורצקי: תתבע אותו, תתבעו אותו.

גב' דברת וייזר: תלכו לעתירה.

מר אבי גרובר: לא תתקיים הצבעה בנושא.

גב' דברת וייזר: לך לעתירה מנהלית. אתה מומחה בזה.

מר יעקב קורצקי: הלאה, תעבור נושא.

מר אבי גרובר: הוא לא ידבר. הוא לא ידבר.

מר טל עזגד: מה זה הוא לא ידבר?

מר אבי גרובר: היועץ המשפטי לא ידבר עכשיו.

גב' דברת וייזר: ... יועץ משפטי.

מר טל עזגד: די כבר, תרגיעי, מספיק. ... להצביע.

- מר יעקב קורצקי:** ... לכו, לכו.
- מר טל עזגד:** רגע, אתה לא מצביע?
- מר אבי גרובר:** לא.
- גב' רות גרונסקי:** תלכי, שירה, תצאי גם את. מה שעשו לך, תצאי גם את עכשיו. כמו שהם עשו לך, תעשי הלאה. ... ששנה וחצי עיכבו לך את העיר ולא נתנו לך, איתם את יושבת עכשיו. זה הכל.
- גב' שירה אבין:** ... צעקות, עם האפסים, עם הקריאות.
- גב' רות גרונסקי:** נכון. לא, אותו דבר, אנחנו נתנו לך לתפקד בתקופה הזאת.
- מר אבי גרובר:** רותי, רותי די. סעיף 4 לסדר היום.
- (מדברים ביחד)
- מר גיא קלנר:** מיכה, למה אתה לא מדבר?
- מר אבי גרובר:** לא תתקיים הצבעה. לא תתקיים הצבעה.
- גב' נורית אבנר:** הדבר היחידי ש... זה ששינית את השם... זה הדבר היחידי שעשית. שבי בשקט. טוב שתשתקי, טוב מאוד שתשתקי.
- מר אבי גרובר:** די, נורית.
- מר גיא קלנר:** למה לדבר ככה?
- גב' נורית אבנר:** איך היא מעזה לפתוח את הפה שלה.
- מר יעקב קורצקי:** יאללה, נושא 4.
- מר אבי גרובר:** הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין. אני מבקש ממך לקרוא את ההצעה.

מר אהרון אלמוג אסולין: העברת את זה, אני מבקש הערה. אני מבקש לומר לפרוטוקול, שמה שאתה עושה, הוא בניגוד להנחיות היועץ המשפטי של העירייה. עכשיו תעשה עם זה מה שאתה רוצה.

גב' דברת וייזר: תלך לבית משפט.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה את אומרת?

מר רפאל בראל: סליחה. תרגיעו קצת, די, די. אפשר לדבר.

גב' דברת וייזר: גם אנחנו עשינו את זה. רגע, אנחנו לא עשינו את זה?

מר רפאל בראל: אי אפשר לדבר? כל הזמן...

גב' דברת וייזר: היא לא קיימה הצבעה, הלכנו לבית משפט.

מר טל עזגד: אם צריך, נלך לבית משפט. ודרך אגב, את הבאה בתור.

גב' דברת וייזר: מה אתה אומר? אתה מאיים עליי?

מר טל עזגד: מה שאת שומעת. לא, יש פה רוב, יש פה רוב.

גב' דברת וייזר: במה אני הבאה בתורה, ממה תזיז אותי?

מר טל עזגד: מתפקיד של סגנית ראש העיר.

גב' דברת וייזר: מה אתה אומר?

מר אבי גרובר: אחריו...

גב' דברת וייזר: אולי אתה תעשה את זה, מחפש לעצמך עבודה. חתיכת חוצפן. אתה אל תתעסק איתי ואל תדבר איתי. תרגיע את עצמך.

מר אבי גרובר: דברת, דברת, די.

מר יעקב קורצקי: תירגע.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: שיטות המאפיינה שלך ממשיות.

גב' דברת וייזר: ... חוצפן. בוא נראה מי יצביע נגד, בוא.

מר טל עזגד: אל תאיימי אליי. אל תאיימי עליי.

מר אבי גרובר: דברת, דברת, אל תתני להם.

גב' דברת וייזר: ... מי את בכלל, את עו"ד. אם את עו"ד...

מר אבי גרובר: אהרון, תציג את ההצעה שלך לסדר.

גב' דברת וייזר: אני גם מה זה מפחדת, וואי, אני לא... בכוח.

פרופ' מרק מימוני: די, בחייך, די.

גב' דברת וייזר: אל תדאג, אני אמשוך לעשות למען העיר את מה

שאני עושה עם ובלי התואר.

מר טל עזגד: עזבי, שמענו.

גב' דברת וייזר: לך... כי אין לך במה להתלות. אתה לא עושה כלום

עם עצמך, לפחות יהיה לך תואר של סגן.

מר אבי גרובר: דברת, די, די.

גב' דברת וייזר: חוצפן.

מר טל עזגד: אני הולך לתבוע אותך, על הפה הגדול שלך.

גב' דברת וייזר: לא, אתה שעושה לי ככה...

מר טל עזגד: כנראה שרק...

מר אבי גרובר: טל, אני מבקש שתפסיק. טל ודברת, די.

גב' דברת וייזר: אני לא עושה ככה לאנשים עם היד. אבל את כאישה שיושבת על הכסא, זה לא לרמה...

מר טל עזגד: אתם מאבדים את העשתונות.

גב' דברת וייזר: ברמה שלך לשבת לידה?

גב' רות גרונסקי: ... את לא מתביישת? ... שנה וחצי. אנחנו נתנו לך גב.

מר אבי גרובר: רותי, רותי.

גב' רות גרונסקי: שהם ישבו ושמו אותך בבית משפט, את שכחת את זה. כי לי היה אכפת מהעיר ומהתושבים. החברים שלך מהסיעה שלך, באו נגדך, ואנחנו האופוזיציה...

גב' דברת וייזר: מה את רוצה? היא מונעת משנאה ונקמה.

גב' נורית אבנר: אבל עכשיו היא מרגישה טוב והיא מוקפת...

גב' רות גרונסקי: שכחת את זה, נכון?

גב' דברת וייזר: ... לומדת מטעויות... היא מונעת משנאה ונקמה, רק משנאה ונקמה. היא לא לומדת.

גב' רות גרונסקי: זה שלא נבחרת, מגיע לך שלא נבחרת, תאמיני לי.

מר יעקב קורצקי: אתה רואה, הם לא מגנים עליה.

מר אבי גרובר: למה אתה לא מגן עליה?

מר טל עזגד: אנחנו-

מר גיא קלנר: אבי, אבי.

מר אבי גרובר: אתה נהנה מזה כנראה.

גב' רות גרונסקי: תתביישי לך.

<u>מר גיא קלנר:</u>	אני לא נהנה מכלום.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אתה כנראה נהנה מזה, יאללה. אהרון, בבקשה.
<u>גב' רות גרונסקי:</u>	האופוזיציה היתה איתך ו..
<u>מר אבי גרובר:</u>	רותי, רותי די.
<u>מר טל עזגד:</u>	זה שחלקכם איבדתם את העשתונות-
<u>גב' רות גרונסקי:</u>	לא, לא איבדנו.
<u>מר טל עזגד:</u>	אנחנו עוד פעם דורשים ממך, אדוני, להצביע.
<u>מר יעקב קורצקי:</u>	אין הצבעה.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אין הצבעה.
<u>גב' רות גרונסקי:</u>	על פי חוק...
<u>מר יעקב קורצקי:</u>	אין הצבעה ותתבעו.
<u>גב' דברת וייזר:</u>	... מה תעשה?
<u>מר אבי גרובר:</u>	אין הצבעה, אין הצבעה.
<u>גב' נורית אבנר:</u>	נו, תקומו, תלכו. נו יאללה.
<u>מר טל עזגד:</u>	אנחנו לא נקום ולא נלך.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אתם מנצלים לאקונה בחוק...
<u>מר טל עזגד:</u>	שיוריד גם את הנושא הבא מסדר היום.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אין הצבעה. אתה מוכן להציג את ההצעה לסדר.
<u>מר טל עזגד:</u>	גם את הנושא הבא שיוריד.
<u>גב' נורית אבנר:</u>	תקום ותלך.
<u>מר טל עזגד:</u>	למה שאני אקום ואלך?

קהל: יש לכם יועץ משפטי, למה אתם לא שומעים אותו?

מר טל עזגד: לא, לא, עזוב. הוא שומעים אותו רק כשזה טוב.

מר אבי גרובר: אהרון, בבקשה.

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלוס: אי לא יודע כלום, איך קוראים לך. איך קוראים לך

באמת?

קהל: תגיד לו את השם, נו.

מר אבי גרובר: מיכה, אל תתעמת עם תושבים. עזוב, למה אתה

צריך את זה? אני מילא, אבל למה אתה צריך את זה?

מר גיא קלנר: אתה לא עוצר אותם, לא עוצר אותם.

מר אבי גרובר: מיכה, למה אתה צריך את זה? אל תתעמת עם

תושבים. אם הוא אמר משהו לא בסדר, מיכה, ואתה צריך הגנה, תבוא אליי
ואנחנו...

מר טל עזגד: בוא, תן לו להוריד גם את הסעיף הבא, שיהיה לנו

מספיק חומר.

מר אבי גרובר: לא, את הסעיף הבא לא נוריד. ... מה אתם אומרים

בישיבה הקודמת. זה פשוט הולך להיות פה סטנד-אפ.

4. הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 1.6.17.

מר אהרון אלמוג אסולין: בועדת מכרזי כח אדם זוטר חברה חברת מועצה

אחת בלבד שמשמשת גם כיו"ר הוועדה. אני מזכיר, זה התחיל ממבנה של 3,

הובא פה לאישור המועצה להוריד את זה על פי חוק באישור המועצה לנבחר ציבור אחד. היום, יו"ר הוועדה מייצגת את מיעוטם של חברי המועצה. וכלל יסוד הוא בדמוקרטיה, שאולי פרק נכבד ששכחת אותו, שהרוב הוא הקובע ודעת המיעוט חייבת להישמע. את זה אגב למדתי בשיעור היסטוריה. זה לא שקר, ולא המצאתי את זה מהגיגי ליבי.

מר יעקב קורצקי: איזה קטע, 12,000 מול 5,000, אז הרוב ניצח. הרוב ניצח, אהרון אסולין.

מר אהרון אלמוג אסולין: לאור המצב הפוליטי המיוחד שנמצאת המועצה, ומתוך רצון להביא לייצוג הולך, מובאת הצעת החלטה כלהלן.

מר יעקב קורצקי: אז אתה צודק, יש בחירות וזה לגיטימי. אז יש גם לי את הזכות לטעות, ולכלל בן אדם יש זכות לטעות. חכו לבחירות. מה אצה הדרך? מה זה הדחות, מה זה השטויות האלה?

מר אהרון אלמוג אסולין: הצעת ההחלטה למועצה מתבקשת להצביע: מועצת העיר מחליטה לשנות את הרכב הוועדה למכרזי כוח אדם זוטר וקובעת כי יו"ר הוועדה יהיה חבר מועצת העיר, וסגן וממלא מקום ראש העירייה עידן למדן, חבר ועדה נוסף יהיה טל עזגד, ואנחנו משאירים לך אדוני ראש העירייה, את ההחלטה את מי לצרף...

גב' דברת וייזר: יש לי שאלה. ה-9; 6, אתם הגעתם למכפלות של 2; 1 לפי 9; 6? שאלה.

מר יעקב קורצקי: הוא לא יודע לומר.

גב' דברת וייזר: מה זה לא?

מר רפאל בראל: את יודעת מתמטיקה יותר טוב מכולם.

גב' דברת וייזר: כן, תיכף תראה.

- מר רפאל בראל:** את רואת חשבון.
- גב' דברת וייזר:** אז אני שואלת.
- מר יעקב קורצקי:** רפי, רפי, בסדר.
- גב' נורית אבנר:** היא שואלת שאלה, היא לא סיימה לשאול.
- גב' דברת וייזר:** לא, אני רוצה לבדוק. הגעתם לזה לפי 9; 6?
- מר טל עזגד:** תצביעו נגד.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני עונה לך.
- גב' דברת וייזר:** תיכף אני גם אשאל את השאלה הבאה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני עונה לך. ההרכב היום הוא שחבר מועצה אחד, עכשיו אנחנו חושבים שצריכים להיות 3 חברי מועצה.
- גב' דברת וייזר:** אוקיי.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** יש לנו גם שיקולים נוספים שלא ראוי להעלות אותם במועצת העיר, כי הם קצת יכולים להעיק על חלק מהתושבים.
- גב' דברת וייזר:** לא, אין בעיה, זה בסדר. אני שאלתי אם מבחינה מספרית, הצעתם 1; 2.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אז אני מסביר לך, תני לי להסביר.
- מר אבי גרובר:** למה אתה רומז? למה אתה רומז?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ההרכב שיכול להיות-
- מר אבי גרובר:** לא, למה אתה רומז?
- גב' דברת וייזר:** תן לו לסיים. עזוב, תיתן לו לסיים.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** יכול להיות 3 חברי מועצה או אחד.

גב' דברת וייזר: כן, כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו יכולנו להגיד שיהיה רק חבר מועצה אחד, והיינו מעלים את זה להצבעה.

גב' דברת וייזר: אוקיי.

מר אהרון אלמוג אסולין: היות ואנחנו מייצגים 9 מתוך 15-

גב' דברת וייזר: זה מה שאני שואלת, המכפלות...

מר אהרון אלמוג אסולין: המספרים לא מעניינים.

מר יעקב קורצקי: זה מעניין מאוד.

גב' דברת וייזר: לא, זה מעניין.

מר אהרון אלמוג אסולין: אותי הם לא מעניינים.

גב' דברת וייזר: אפשר שנייה?

מר יעקב קורצקי: סליחה.

גב' דברת וייזר: ... 2; 1? אני מחדדת את השאלה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אותי הם לא מעניינים.

גב' דברת וייזר: מה זה לא מעניינים? אתם הצעתם 2 חברים...

מר אהרון אלמוג אסולין: זאת ההצעה. 2 חברים ו-1...

גב' דברת וייזר: אני יכולה לסיים? 2; 1?

מר אבי גרובר: 2 מהרוב ו-1 מהמיעוט.

גב' דברת וייזר: המכפלות הן לפי 9; 6, נכון?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא יודע.

גב' דברת וייזר: 2; 1 זה 9; 6.

מר רפאל בראל: בסדר, אז תעשי... למה את מגיעה? למה את רוצה להגיע?

גב' דברת וייזר: אין לכם 9; 6. יש לכם 8, גיא הוא לא חבר אופוזיציה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אף אחד לא חבר אופוזיציה, גם גיא-

גב' דברת וייזר: אבל אמרת 9; 6. גיא לא חבר אופוזיציה.

מר גיא קלנר: גם עידן לא.

גב' דברת וייזר: לא, עידן כן. עידן הוא סיעה נפרדת. אתה לא פרשת מסיעה. אתה לא יכול לעשות את זה.

מר יעקב קורצקי: אין, אי אפשר, אי אפשר מבחינה...

מר טל עזגד: היא גם יכולה להגיד לך מה להצביע.

מר יעקב קורצקי: אי אפשר, אהרון.

גב' נורית אבנר: כל החברים האלה, בבית של אהרון אלמוג, בתוקף מה ישבת בבית של אהרון אלמוג לפני הישיבה הזאת עם כל החברים האלה אם אתה לא חבר באופוזיציה?

מר טל עזגד: שזה קפה ואיריס עשתה אחלה עוגה.

גב' דברת וייזר: זה 8; 7, המכפלות שלך לא מסתדרות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תצביעי נגד.

גב' דברת וייזר: לא, אתה מציג משהו שהוא לא נכון. 2; 1 זה 9; 6, לא 8; 7.

מר רפאל בראל: סליחה, אני תוקף את הצד שלך. למדן לא באופוזיציה, נכון?

<u>גב' דברת וייזר:</u>	למדן זה משהו אחר. למדן יכול להגיד שהוא באופוזיציה...
<u>מר רפאל בראל:</u>	הנה, למדן יהיה היו"ר.
<u>גב' דברת וייזר:</u>	וגם שמוליק יכול להגיד, וזה בסדר גמור.
<u>מר רפאל בראל:</u>	למדן יהיה היו"ר, ואתם 1 זה - 2, ואנחנו בסך הכל 1, אנחנו.
<u>מר טל עזגד:</u>	גיא יכול להצביע מה שהוא רוצה.
<u>מר רפאל בראל:</u>	אז בבקשה, הוא יצביע איך שהוא רוצה.
<u>גב' דברת וייזר:</u>	יש לי שאלה. אם עידן לא באופוזיציה, אז על אחת כמה וכמה.
<u>מר רפאל בראל:</u>	די פוליטיקה זולה.
<u>גב' דברת וייזר:</u>	זה לא פוליטיקה זולה, זה חשבון פשוט.
<u>מר רפאל בראל:</u>	זו פוליטיקה זולה...
<u>גב' דברת וייזר:</u>	9; 6 זה 2; 1. 8; 7 זה לא נותן 2; 1.
<u>מר יעקב קורצקי:</u>	רפי, זה חוקית, אם אתה הולך לפי חוק.
<u>מר רפאל בראל:</u>	... אני מתפלא עליך, רואת חשבון.
<u>גב' דברת וייזר:</u>	מה לעשות. החוק אומר, אדוני. החוק נורא פשוט.
	9; 6 נותן 2; 1, גיא לא יצא מהאופוזיציה.
<u>מר רפאל בראל:</u>	רואת חשבון...
<u>גב' דברת וייזר:</u>	נורא פשוט.
<u>מר רפאל בראל:</u>	אוי, אוי, אוי.

- מר טל עזגד:** תצביעי נגד ותלכי לבית משפט.
- גב' דברת וייזר:** תעשו משהו אחר. אתם צריכים אם כבר 1 ו-2, זה הגיוני.
- מר גיא קלנר:** הוא מציע מבנה ועדה.
- מר עידן למדן:** הוא מציע מבנה ועדה...
- גב' דברת וייזר:** הפקודה אומרת ש-9; 6; 2; 1, וזה לא נכון. ואם אתם מצביעים על זה, אתם... נורא פשוט.
- מר אבי גרובר:** דברת, אני יכול לענות?
- גב' נורית אבנר:** כשנוח – בקואליציה, כשלא נוח – לא בקואליציה. איך שמתאים באותו רגע.
- גב' דברת וייזר:** לא, הוא לא באופוזיציה. עצוב, עצוב שלא חשבתם על זה.
- גב' נורית אבנר:** עוד לא שמעתי על חבר קואליציה שלפני ישיבה ישב עם חברי האופוזיציה כדי ל...
מר גיא קלנר: מתי הזמנת אותי לקואליציה? מה את מקשקשת עכשיו, נורית? באמת. למה, זימנת אותי לישיבת קואליציה לאחרונה?
- מר אבי גרובר:** יאללה, אפשר להקדם בבקשה?
- מר גיא קלנר:** מה זה קשור?
- גב' נורית אבנר:** אל תיתמם, נו באמת, גיא.
- מר גיא קלנר:** קראת לי לישיבת תיאום של קואליציה?
- גב' נורית אבנר:** אל תיתמם.

מר גיא קלנר: קראת לי לישיבה של קואליציה? נו, אז מה עכשיו?

מה? מה את מיתממת, מה את מיתממת?

מר אבי גרובר: נורית, אני יכול להמשיך בבקשה? גיא, אני יכול

להמשיך בבקשה?

גב' נורית אבנר: איזו היתממות.

מר אבי גרובר: אני יכול להמשיך בבקשה. כמו שאמרת בהתחלה,

שההרכב הזה בפורמט שלי כראש עיר, כשיצאנו לדרך, אז באמת הוועדה הזאת היתה עם 3 חברי מועצה בתוכה, יחד עם רותי, ישבו בוועדה, רותי היתה היו"ר, והחברים היו איריס קלקא ורפי בראל. כתוצאה מזה שאי אפשר היה לקבוע ישיבות. חברים היו עסוקים ולא יכלו להגיע לישיבות.

מר רפאל בראל: סליחה, אולי רותי היתה עסוקה ורצתה דווקא

זמנים מיוחדים?

מר יעקב קורצקי: איריס, חכי לסוף, את תשמעי. איריס, בסוף נשים

עץ, אל תדאגי.

מר רפאל בראל: בבקשה, הנה איריס כאן.

מר יעקב קורצקי: רגע, חכי לסיום, תגיבי.

מר יעקב קורצקי: סבלנות יש לי.

מר אבי גרובר: בקיצור, לאור המצב הזה שבו היה בלתי אפשרי

לקבוע ישיבות, ואנחנו עוד פעם, לא מדברים פה, לא על מהנדס העיר ולא היועץ המשפטי של העירייה, לא על 7 התפקידים הבכירים. אלא הרבה פעמים אלא הרבה פעמים זה כל מיני מזכירות, ואנשים יחסית זוטרים בתוך מערך העבודה של העירייה. בטח לא דברים כאלה.

גב' רות גרונסקי: זוטרים זו לא מילה יפה.

- מר אבי גרובר:** לא, יש גם, יש גם.
- גב' דברת וייזר:** מה לעשות... כוח אדם מכרזים.
- מר אבי גרובר:** הרבה מהמכרזים הם לא-
- מר רפאל בראל:** סליחה, אני ניהלתי את הוועדה הזו שנתיים, ושנתיים דווקא כמו שעון שוויצרי. בבקשה, תוציא פרוטוקולים.
- גב' דברת וייזר:** מי היה בשנתיים ההם?
- מר אבי גרובר:** אתה יודע משהו? ב-5 שנים שאני הייתי אופוזיציה, שאתם מדברים פה על הייצוג לכולם, וברמת העיקרון לפי חוק אמור להיות ייצוג לאופוזיציה בכל הוועדות, לוועדה הספציפית הזאת, לא מיניתם אותי.
- !!!:** מעניין למה.
- מר אבי גרובר:** לא מיניתם אותי. ודאגתם גם שכל ה-5 שנים, אני לא אוזמן לאף ישיבה. ואמרו פה 'מעניין למה'.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** איך אתה מתרפק על העבר.
- מר אבי גרובר:** כדי שיוכלו פה למנות בעירייה חופשי ולא יהיה מישהו שיידע מה קורה. עכשיו כשאנחנו יצאנו לדרך, מינינו, ואי אפשר היה לעבוד.
- מר רפאל בראל:** סליחה, לא ישבת איתי בוועדה? לא ישבת איתי בוועדה אדון גרובר?
- מר אבי גרובר:** לא מינויים בכירים.
- מר רפאל בראל:** אתה כבר משקר.
- מר אבי גרובר:** זה לא מינויים בכירים.
- מר רפאל בראל:** אתה משקר. לא ישבת איתי בוועדה?

מר אבי גרובר: רפי, רפי, תיזהר.

מר רפאל בראל: אתה היית אופוזיציונר.

מר אבי גרובר: רפי, אתה מדבר על הוועדה של המינויים הבכירים, אני לא יושבתי בוועדה שבחרו מזכירות וסייעות וכל מיני תפקידים אחרים, גם לא אדריכל וכאלה. לא יושבתי בוועדה הזאת, תבדוק. אתה תראה שלא יושבתי, אולי בגלל זה עוד הצלחתי לעבוד קצת. זו אולי הייתה הוועדה היחידה שלא הוזמנתי אליה. הכי מצחיק הוא, שאנחנו יושבים פה בישיבה שאנחנו מחליטים לצמצם את זה, הכי מצחיק אותי. האמת שיש שורה אחת שממש ככה בתוך הויכוח. אז עוד ככה קטע של אופוזיציה וקואליציה היה קצת אחר. רגע, שנייה, אני אמצא את השורה. הנה. עידן ככה בעמ' 96 לפרוטוקול מאותו יום, אומר "בואו נעמיד להצבעה את זה. בוועדה הזאת אין צורך בנציג אופוזיציה". עידן אומר את זה. איזה קטע. אבל עכשיו, כשרוצים להפריע, ולחבל לעבודה.

מר רפאל בראל: אבל הוא בקואליציה. הוא בקואליציה.

מר יעקב קורצקי: בקואליציה של האופוזיציה.

מר אבי גרובר: אבל אתה אומר שהסדר נפגע. עידן אומר 'לא צריך נציג לאופוזיציה, תנו לנו לעבוד, תנו לנו לעבוד'. אז עכשיו פתאום זה התערבב.

מר יעקב קורצקי: גם התבלבל לו עם ספירת העומר, הוא מתחיל לגדל עכשיו זקן.

מר עידן למדן: עידן אומר את זה?

מר אבי גרובר: אתה רוצה לראות את הפרוטוקול? בוא.

מר טל עזגד: בוא, מאוחר.

- מר יעקב קורצקי:** טל, זה ציטוט שלו.
- מר עידן למדן:** א' – אני אשמח. ב' – אני מזכיר לך, שבאותה פעם פנית וביקשת גם להוציא את איריס קלקא, למרות שהיא הייתה מוכנה בכל רגע נתון להגיע, ומעולם לא הצביעה.
- מר אבי גרובר:** אתה אמרת את זה.
- ד"ר איריס קלקא:** מעולם לא הוזמנתי.
- מר עידן למדן:** ראש העירייה ביקש להוציא את איריס קלקא-
- גב' שירלי פאר יגרמן:** זה לא נכון, איריס. סליחה, גם איריס וגם רפי, לא נכון.
- מר עידן למדן:** ביקש להוציא את איריס קלקא מהוועדה.
- מר אבי גרובר:** אתה רוצה שאני אספר את תוכן הטלפון?
- גב' דברת וייזר:** תגידי בקול, למה את לא אומרת?
- מר אבי גרובר:** אני לא מתכוון לעשות עכשיו לאיריס אוטינג. זה לא הקטע עכשיו.
- מר עידן למדן:** ומכיוון שביקשת את זה ועשית את הדבר הזה, ביקשת שיהיה בן אדם אחד.
- מר אבי גרובר:** זה רק מראה את הסטייט אוף מיינד.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** זה היה ב-4.3, זה לא נכון, איריס. אני אישית גם...
- מר עידן למדן:** ואם ביקשת שיהיה בן אדם אחד, אז כיבדנו אותך באותו נושא.
- גב' דברת וייזר:** לא זה, לפני שנה, 2016.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** 2016.

מר אבי גרובר: אתם לא כיבדתם אותי באותה ישיבת מועצה, ואני

מחזיר אתכם עוד פעם, לא קראתם את הפרוטוקול, אבל באותה ישיבת מועצה גם, ככה עדכנתי אתכם שיש תקנות העיריות מכרזים לקבלת עובדים. וסעיף 22 לתקנות העיריות, אותו סעיף של מכרזים וקבלת עובדים, כתוב בסעיף 22 "הנציגים בוועדת הבחינה, ראש העירייה יקבע רשימה של שמות הנציגים בוועדת הבחינה". החוק נתן לי את הסמכות הבלעדית לקבוע את הרכב הוועדה. אתם פה יכולים עכשיו להצביע מה שאתם רוצים. בסופו של דבר לפי חוק, אני קובע את הרכב הוועדה. אתה אומר באותה ישיבה-

מר טל עזגד: אם זו הסמכות שלך...

מר אבי גרובר: אתה אומר, טל עזגד 'אז יש פה חוק, אז בסדר. אבי

הפתיע אותנו'. מה לעשות? אתה אומר את זה כאן.

גב' נורית אבנר: כתובו שחור על גבי לבן.

גב' דברת וייזר: מילא פעם אחת לשכוח את החוק, אבל פעמיים?

מר רפאל בראל: אז למה אתה... שאז לא הזמינו אותך לישיבה?

גב' דברת וייזר: עכשיו הוא מבין.

מר רפאל בראל: ... מתבכין אם כן. אם אתה כבר יודע את החוק.

מר אבי גרובר: לא, אני בא להגיד לך, אתם כולכם עכשיו פתאום

גיליתם כל מיני.

מר רפאל בראל: לא, לא, לא.

מר אבי גרובר: אתם גיליתם עולם. צודק, לא צודק. אז אני אומר

לך, שכשהיה נוח לך, ידעת את החוק. כשלא נוח לך, אתה לא מכיר את החוק.

כשטוב לך – ככה, וכשלא טוב לך – ככה. אתם רוצים להיכנס לוועדה הזאת

כדי לתקוע אותה, כדי שלא נוכל פה לעבוד.

מר עידן למדן: מועצת העיר מינתה וקבעה את האנשים. מועצת

העיר נענתה אחר כך לבקשה לפנות את האנשים ולכן מועצת העיר היא הסמכות היום כדי לתת את הדבר הזה.

מר אבי גרובר: המכרזים מתפרסמים לציבור.

מר עידן למדן: אם אתה רוצה שלטון יחיד-

מר אבי גרובר: אתם מוזמנים לעיין בכל המכרזים. ואם יש לכם חשדות לשחיתות.

מר רפאל בראל: ... את האנשים בוועדה הזאת. זה כל מה שאנחנו מבקשים.

מר אבי גרובר: החוק קובע שאני זה שקובע את הרכב הוועדה, ואני אמשיך לקבוע את הרכב הוועדה, ואתם יכולים להצביע עכשיו מה שאתם רוצים, אבל אין לזה שום משמעות. אתם רוצים בכל זאת להצביע? אוקיי. מי בעד ההצעה לסדר? 9. מי נגד? 5. איפה השישי?

גב' דברת וייזר: עידן לא פה.

מר אבי גרובר: אוקיי, ההצעה כאילו עברה, אבל החוק הוא חוק. הלאה.

פרופ' מרק מימוני: אז אתה מצפצף על ה-?

גב' דברת וייזר: החוק הוא חוק.

מר אבי גרובר: אני עובד לפי חוק. פתאום עכשיו לא טוב לך.

גב' דברת וייזר: לא הבנתי. החוק אומר שראש עיר יכול לבחור. זה מה שהוא אומר.

מר אבי גרובר: אני לא אצפצף על החוק, אמרתי לך שאני פונה ליועץ המשפטי לממשלה.

- פרופ' מרק מימוני:** אני לא רואה את זה באותה עין.
- גב' דברת וייזר:** למה?
- פרופ' מרק מימוני:** זה לא חוקי מה ש...
- גב' דברת וייזר:** אבל ההצעה לסדר היא לא חוקית, כי רשום שראש עיר מחליט.
- מר אבי גרובר:** אהרון, גם בנושא הקודם, אני הולך לפנות ליועץ המשפטי לממשלה, אנחנו נראה מה הוא יגיד.
- פרופ' מרק מימוני:** מתי?
- מר אבי גרובר:** במהרה בימינו, אמן.
- גב' דברת וייזר:** ננסה לתפוס אותו לפני שבת.
- מר יעקב קורצקי:** זאת נדע בפרק הבא.

החלטה מס' 301: הוחלט פה אחד לאשר הצעה לסדר של אהרון אלמוג
אסולין מיום 1.6.17.

5. הצעה לסדר של גיא קלנר ועידן למדן מיום 1.6.17.

- מר אבי גרובר:** הצעה לסדר של גיא קלנר ועידן למדן בבקשה. מי רוצה להציג אותה?
- מר גיא קלנר:** אני אתחיל.
- מר אבי גרובר:** בבקשה.
- מר גיא קלנר:** קודם כל, אני חייב לומר, שמה שאתה עושה פה

מתחילת הישיבה, אני מבין את הטקטיקה ואני מבין את המצוקה שאתה נמצא בה.

מר אבי גרובר: אין שום מצוקה.

מר גיא קלנר: אבל זו בושה וחרפה מה שאתה עושה.

קהל: אתה זה הבושה.

מר טל עזגד: זו דיקטטורה.

מר אבי גרובר: איזה דיקטטורה?

מר טל עזגד: אתה רוצה להחליט מי יהיה השופט ומי הוא ה-

גב' דברת וייזר: לא, אתה לא רוצה להחליט.

מר אבי גרובר: אתם עושים דעאש ואני הדיקטטורה? לא נבחרת,

בחיים השם שלך לא הופיע על שום פתק. בחיים.

גב' דברת וייזר: גם לא יופיע בעתיד.

מר אבי גרובר: ואני עושה דיקטטורה?

מר טל עזגד: מה זה קשור? מה זה קשור?

מר גיא קלנר: רוצים או לא, אתה נבחרת לראש העירייה

בבחירות.

מר אבי גרובר: תנו לעבוד. תנו קצת לעבוד.

מר גיא קלנר: לא, סליחה, סליחה. אתה לא עובד לבד, אתה לא

עובד.

מר אבי גרובר: נכון, אני לא עובד לבד.

מר גיא קלנר: יש במערכת הפוליטית המוניציפאלית איזונים

ובלמים, יש מועצה, אוהב אותה או לא אוהב אותה, היא תתחלף או לא

תתחלף, זה ימים יגידו. כרגע זו המועצה, תכבד את זה. ומה שאתה עושה כרגע-

- מר יעקב קורצקי:** אתם לא מכבדים, גיא.
- מר גיא קלנר:** אל תפריע לי, יעקב.
- מר יעקב קורצקי:** אבל אתם לא מכבדים.
- מר עידן למדן:** בבקשה, אל תפריע לי.
- מר יעקב קורצקי:** טוב.
- מר אבי גרובר:** אתה הולך להציג את ההצעה שלך, או לתת לי נאומי...?
- מר גיא קלנר:** אני אדבר כמה שאני רוצה לדבר. אל תפריע לי. מה, עוד פעם לא נוח לך?
- מר אבי גרובר:** אל תטיף לי.
- מר גיא קלנר:** עוד פעם לא נוח לך?
- מר אבי גרובר:** אתה רוצה, תכתוב פוסט, תגיד מה שאתה חושב.
- מר גיא קלנר:** עוד פעם לא נוח לך.
- מר אבי גרובר:** כרגע תעלה בבקשה את ההצעה שלך.
- מר גיא קלנר:** עוד פעם זה מעצבן אתכם שאני מדבר? עוד פעם לעצבן את רותי שתהיה לי כותרת בעיתון?
- מר אבי גרובר:** אתה מתכוון להעלות את ההצעה שלך לסדר או לא?
- מר גיא קלנר:** אלה החיים. מה לעשות?
- מר אבי גרובר:** אתה מתכוון להעלות את ההצעה שלך לסדר או להטיף לי מוסר?

מר גיא קלנר: יש לי 10 דקות? תודה, אל תפריע לי. תודה. מה שאתה עושה פה מתחילת הישיבה, זו הסתה של אנשים באנשים. אתה מכניס מחנה במחנה, על מה? על שאלות לגיטימיות ששואלים אותך? אין לך רוב במועצה, זה המצב. תתעמת עם זה, תעמוד מול זה. זה המצב.

מר יעקב קורצקי: כן, אבל זו לא המועצה היחידה בארץ, גיא.

מר גיא קלנר: יעקב, אל תפריע לי.

מר יעקב קורצקי: הוא לא ראש העיר היחיד בארץ, גיא.

מר גיא קלנר: יעקב, אל תפריע לי. אל תפריע לי. צריך להבין שבלי קשר לרוב שקיבלת בבחירות שמכבדים אותו, וזה מקנה לך את הסמכויות שלך כראש העירייה, יש עדיין מקומות שאתה צריך לעבוד מול מועצה ולאשר מול מועצה.

קהל: ... תקציב.

מר גיא קלנר: לא רק תקציב. וואנס אין לך מועצה, אז אין לך מועצה. הרי חלק מהעניין של לבנות קואליציה, זה לבנות בסיס של תמיכה בחדר הזה. אם אוהבים את הפרצופים או לא אוהבים את הפרצופים, זה לא רלוונטי. כדי לקיים מדיניות בהמון תחומים. אם זה נשבר, יש בעיה, והחיים לא יכולים להמשיך אותו דבר.

מר אבי גרובר: מזל שלא הייתי צריך לבקש ממך אישור לסדר את הכניסה לעיר. כי עם הרעיונות שלך, אנשים היו ממשיכים לעמוד כל יום שעה בפקק. מזל שלא הייתי צריך... תאמין לי מזל, מזל גדול. ראינו עם ההצעות לסדר, 'חכה, תמתין, עוד בדיקה, עוד בדיקה'.

מר רפאל בראל: אתה לא עשית את התכנית הזאת.

מר אבי גרובר: אבל היה לי את האומץ ליישם אותה. אני יישמתי אותה.

מר רפאל בראל: אתה גרובר הגאון. גרובר הגאון שעשה את התכנית הזאת.

מר אבי גרובר: אבל אני יישמתי אותה. יכולתם לעשות אותה שנים, 12 שנה הובלתם את העיר. למה לא עשיתם? שנגיד את האמת למה לא עשיתם? למה לא עשיתם את התכנית?

מר רפאל בראל: היה לך מזל ש...

מר אבי גרובר: למה חיכיתם? למה חיכיתם? האינטרס של מי גבר?

מר רפאל בראל: תרגיע, תרגיע.

מר אבי גרובר: האינטרס של מי גבר על טובת תשובי רמת השרון?

מר רפאל בראל: הכל בלוף.

מר אבי גרובר: בבקשה, גיא.

מר גיא קלנר: יושב בן אדם, שפעל מתוקף החלטות של הוועדה המחוזית.

מר אבי גרובר: אבל אתם לא פעלתם.

מר גיא קלנר: על פתיחת המחלף.

מר אבי גרובר: מה פעלתם?

מר גיא קלנר: ולוקח קרדיט על כלום.

מר אבי גרובר: לא פעלתם. לא פעלתם. רצית להמשיך לחכות.

מר גיא קלנר: אני לא הייתי ראש עיר, אולי אני אהיה, אבל לא

הייתי.

- מר אבי גרובר:** רצית להמשיך לחכות.
- מר גיא קלנר:** לא הייתי ראש עיר.
- מר אבי גרובר:** כתבת כתבה בעיתון.
- מר גיא קלנר:** אל תגיד לי מה עשיתי ומה לא עשיתי, כי לא הייתי ראש עיר.
- מר אבי גרובר:** לא עשית כלום, לא עשית.
- מר גיא קלנר:** אתה ראש עיר שלא יודע לעמוד מאחורי ההחלטות שלו.
- מר רפאל בראל:** גם אתה לא עשית, גם אתה לא עשית.
- מר אבי גרובר:** עשיתי. איזה באסה, עשיתי.
- מר רפאל בראל:** לא עשית.
- מר אבי גרובר:** התושבים מבסוטים, איזה באסה.
- מר רפאל בראל:** או-לה-לה.
- מר אבי גרובר:** הצליח לי, הצליח לי. זה מה שאוכל אתכם. זה מה שאוכל אתכם. הצליח לי, הצליח לי.
- מר רפאל בראל:** אנחנו לא נאכלים, תאמין לי. אתה מפחד על ה...
- מר אבי גרובר:** עשיתם פה כתבות – הוא אוכל את החניות, אנשים ייתקעו ברמזור. בשיר אחד בגלגל"צ אנשים מהטניס עד אוסישקין.
- מר רפאל בראל:** ה... הזה גומר אותך.
- מר אבי גרובר:** שיר אחד בגלגל"צ, שיר אחד.

- מר גיא קלנר:** שיר אחד של גלגל"צ...
- מר אבי גרובר:** אנשים מגיעים הביתה. מאות שעות נתנו לתושבי רמת השרון. אנשים מחייכים בכניסה הביתה.
- גב' דברת וייזר:** בוא הנה, אני הגעתי לכאן, הייתי בטוחה שיהיה לי פקק, 5 דקות הגענו לרמת השרון. מה לעשות.
- מר רפאל בראל:** תסתכל על הרחובות שלך, ועל ה...
- מר אבי גרובר:** נתפסת, נתפסת.
- גב' דברת וייזר:** לא, כי העיר התנהלה מדהים תחת הניהול של שירה אבין. מדהים היא התנהלה בשנתיים וחצי.
- מר אבי גרובר:** לא היה להם אומץ אפילו גינות כלבים לעשות.
- גב' דברת וייזר:** כלום לא קרה. הכל היה החלטות פוליטיות.
- מר רפאל בראל:** כשהיית שם לא דיברת ככה.
- גב' דברת וייזר:** שום דבר לא קרה שנתיים וחצי. לא הייתי שם.
- מר רפאל בראל:** כשהיית שם לא דיברת ככה.
- גב' דברת וייזר:** שום החלטה. להזיז אזור רישום היא לא הזיזה מאחד לשני.
- מר רפאל בראל:** הפכת את העור.
- גב' דברת וייזר:** לפחות אני מכבדת חוקי דמוקרטיה, נכון. אני נותנת כבוד ל... הבוחר.
- מר רפאל בראל:** נמאסתם, נמאסתם, די.
- גב' דברת וייזר:** יאללה, גיא, תמשיך.
- מר אבי גרובר:** רפי שמע את ההחלטה של הוועדה המחוזית...

גב' נורית אבנר: נביא קטעים מהפרוטוקול איך טל דיבר על שירה, איך שירה דיברה על טל.

גב' דברת וייזר: בואי אני אשמיע לך מה הוא אמר עליה.

גב' נורית אבנר: נשמיע לכם דברים איך אמרתם. איך הוא אמר עליה, איך היא אמרה עליו. אנחנו הפכנו את העור?

מר אבי גרובר: נורית, נורית. אפילו לא התחלתם להכין את התכנית שם. כשנכנסתי, לא היה כסף ולא הייתה תכנית. אתה יודע.

גב' נורית אבנר: הכל מוקלט.

מר רפאל בראל: סליחה, התכניות היו מוכנות.

מר אבי גרובר: לא היה כלום, לא היה כלום. גם הפקעות לא היו. היינו צריכים לסדר את ההפקעות ממש ברגע האחרון בלחץ.

מר רפאל בראל: הפקעות תמיד עושים ברגע האחרון.

מר אבי גרובר: אה, תמיד עושים ברגע האחרון?

מר רפאל בראל: מי עושה הפקעות...?

מר אבי גרובר: נכון.

מר רפאל בראל: אולי אתה עושה הפקעות עכשיו לעוד 10 שנים אולי.

מר אבי גרובר: עד שלא נגמר האינטרס של מי שהיה צריך לעזור לו, לא... את טובת תושבי רמת השרון. בבקשה, גיא.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: רק לסגור את הפרשה של הפתיחה. קודם כל, אני מעולם לא התנגדתי לפתיחה. שאלתי שאלה, האם בהינתן רמזור...

- מר אבי גרובר:** אני אשלח לך את הכתבה מהעיתון.
- מר גיא קלנר:** קח את הכתבה. אתם מתים על הכתבות שלי בעיתון. מה, יש פסיפס של הכתבות שלי? אתם זוכרים...?
- מר אבי גרובר:** אני אשלח לך את הכתבה מהעיתון 'תמתין, תעשה עוד בדיקה'.
- גב' רות גרונסקי:** אתה לא עד כדי כך.
- מר גיא קלנר:** שרון, בוא נעשה שותפות.
- גב' דברת וייזר:** להשמיע לכם? בואו נקשיב עכשיו מה הוא אמר.
- גב' נורית אבנר:** תפתחי את זה לכולם.
- מר גיא קלנר:** תראה איך הם אוהבים את הכתבות, זה לא יאומן. זה אחד.
- מר אבי גרובר:** נו, תמשיך.
- מר גיא קלנר:** שנית, יודעת רותי-
- מר אבי גרובר:** יש לך עוד 4 דקות.
- מר גיא קלנר:** אין לי עוד 4 דקות, סלח לי. אתה דיברת יותר ממני. אתה דיברת יותר ממני.
- מר אבי גרובר:** דיברת כבר איזה 14, 15, 16.
- מר גיא קלנר:** אז עזוב, אתה לא רוצה.
- מר אבי גרובר:** אז תציג כבר את השאילתא שלך.
- מר גיא קלנר:** אתה נכנס עם הכביש לכניסה לרמת השרון-
- מר אבי גרובר:** אתה התחלת בסיפורים, ואני עונה לך בסיפורים. אתה מוכן כבר להציג? אוטוטו נגמר לך הזמן.

מר גיא קלנר: אתה מתחילת הישיבה, אני מבין את הלחץ שאתה נמצא בו, מנסה לפוצץ את הישיבה וזה לא ילך לך. לא תפוצץ את הישיבה.

מר יעקב קורצקי: ממש אין לחץ, גיא.

מר גיא קלנר: כביש 531 הוא הפתרון שתרם לירידה בעומס של הכבישים, רותי יודעת את זה, משיחות ש...

מר אבי גרובר: אה, הכניסה בעיר זה בגלל 531?

מר גיא קלנר: אל תכתור לעצמך כתרים לא רלוונטיים.

מר אבי גרובר: די, גיא. אתה הופך להיות פתטי. גיא, זה פתטי.

מר גיא קלנר: שנית, מעולם לא התנגדתי לפתיחה.

מר אבי גרובר: הפקק בראשונים ירד בגלל 531?

מר גיא קלנר: בוודאי.

מר אבי גרובר: אוקיי. עזוב את הפרסום, תעבור לתחבורה, זה התחום שלך, אחי.

מר גיא קלנר: אתה יודע את זה הרי, גם רותי יודעת את זה, כי דיברנו על זה בישיבת מועצה. כי ברור שאם נוסעים להרצליה לא דרך רמת השרון, אז יורד הלחץ בכניסה לרמת השרון. מה לעשות? וואו, צריך בשביל זה חוקי טבע...

מר אבי גרובר: זה טיעון גדול.

מר גיא קלנר: ברצינות, אבי. נו, אל תעשה מעצמך ליצן, כי אתה בדרך לשם. זה בקטע הזה.

מר אבי גרובר: פתטי, פתטי.

מר גיא קלנר: אני פתטי? ראיתי שגזרת את הסרט, כאילו אני לא

יודע מה.

- מר אבי גרובר:** קינאת.
- מר גיא קלנר:** נו באמת, עזוב, תעשה לי טובה.
- גב' דברת וייזר:** אבל זה באמת עובד יותר...
- מר גיא קלנר:** לא עובד כלום, דברת.
- גב' דברת וייזר:** בוא הנה, היום הגעתי לכאן...
- גב' נורית אבנר:** דבר עם נהגי מוניות.
- מר גיא קלנר:** אני מגיע אבל... באותו זמן, דיברתי על זה עם רותי.
- גב' דברת וייזר:** לא, אבל אפשר להגיד טיעונים עניינים, הכל בסדר.
- אבל להגיד שזה לא הוריד?
- מר גיא קלנר:** זה ענייני, וחוף מזה שהוועדה המחוזית הכתיבה לו.
- גב' דברת וייזר:** בסדר. זה אתה יכול להגיד. אבל לא להגיד שזה לא נעשה.
- מר גיא קלנר:** אבל אני אומר לך שהעומס לרמת השרון ירד מ-531, אתם רוצים להתווכח על זה עם נתונים? בואו נעשה את זה.
- גב' דברת וייזר:** אבל 531...
- מר עידן למדן:** ... בכבישים הצידדיים.
- מר אבי גרובר:** עזוב, שזה יהיה הקו שלך, סבבה.
- מר יעקב קורצקי:** גיא, תפרגן לפחות לולדימיר, לא לאבי. תן לולדי מילה טובה. ולדי, שייתן לך מילה טובה.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: ... רמת השרון, נקודה.

גב' דברת וייזר: מתי?

מר גיא קלנר: לפני חצי שנה בערך.

גב' דברת וייזר: נו, ועכשיו זה התחיל להשפיע, בשבועיים האחרונים.

מר גיא קלנר: לא, מה פתאום, מה פתאום. דיברנו על זה. זה לא משנה, אתה מלך העולם, פתחת את הכביש והחיים השתנו דרמטית בגלל זה. סבבה. זה דבר אחד. דבר שני, אתה חייב להבין, עם כל הכבוד וההערכה, כשאתה מתנהל בתוך מערכת פוליטית, ואני מזכיר לך בפעם השישית שאנחנו, לפחות הצד הזה של השולחן, עידן ואיריס ואני, ולדעתי גם גריידי, על אף שאולי פה אני טועה, לא ביקשנו לצאת מהקואליציה. אתה זרקת אותנו מהקואליציה, כי העזנו להצביע על פי צו מצפוננו בתכנית המתאר. צו מצפוננו. למי שלא מתאים לו, אז שלא יתאים לו.

קהל: לא, זה לא מתאים.

מר גיא קלנר: למה, אתה מכיר את המצפון שלי?

קהל: לא, זה לא-

מר גיא קלנר: מה, אתה הצל של המצפון שלי? לא מתאים לך, בסדר, אז שים פתק.

מר אבי גרובר: אתה אמרת מי שלא מתאים לו, לא מתאים לו. אז הוא אומר לך 'לא מתאים לי'.

מר גיא קלנר: אז עכשיו הפינג-פונג עם הקהל כן עובד לך טוב כאילו?

- מר אבי גרובר:** לא, סתם, אתנחתא קומית.
- קהל:** בתור תושב זה לא מתאים לי.
- מר גיא קלנר:** לא מתאים לך.
- קהל:** בתור תושב עשיתם... פשע.
- מר גיא קלנר:** אתה חושב שעשינו פשע, ואני חושב שהצלתי את העיר.
- גב' נורית אבנר:** הצלת את העיר, כן? הוא הציל את העיר, אבי.
- מר גיא קלנר:** זה בולשיט. מאכילים אותך... אפשר בבקשה לגדוע את קריאות הביניים?
- מר אבי גרובר:** אני מבקש להירגע שם.
- מר גיא קלנר:** תודה. זה פעם אחת. דיברנו על הסיפור של תכנית המתאר, ועל זה שיום אחרי זה, מבלי לקיים שיחה, לפחות לא...
- מר אבי גרובר:** בוא, תחתור לסיום.
- מר גיא קלנר:** תן לי לדבר, תן לי לדבר.
- מר אבי גרובר:** לא, 10 דקות... זה ביחד. זה לא 10 ו-10.
- מר עידן למדן:** אני רוצה לתת...
- מר גיא קלנר:** הדבר השני, וזה אני אומר פה להרבה מאוד אנשים שעוסקים בתכנית המתאר ובמדיניות הבנייה לגובה וב-1,000 נושאים אחרים, אמרתי לך את זה גם בישיבה הקודמת. תכנית המתאר שהבאת היא לא תכנית טובה, ולכן לא הצבענו בעדה. ועכשיו, לספר את כל הסיפורים סביב הדבר הזה כדי לתת לה לגיטימציה ולהוציא אותנו רעים – לא עובד. כי התכנית פשוט לא טובה. צריך לשפר את התכנית ולהצביע עליה מחדש, ואז הכל בסדר.

אבל עכשיו להגיד 'אם הייתם מצביעים, היינו מסדרים את העולם', זה עוד פעם להסית, לפלג, לקרוע, ולעשות חיבור של מין שאינו במינו. זה הסיפור שאתה עושה כרגע.

מר אבי גרובר: אנחנו לא נחזור לדיון הזה עכשיו.

מר גיא קלנר: תכנית המתאר שלך פשוט לא עברה אותנו, כי לא יכולנו להצביע בעדה. מה לעשות, זה המצב.

מר אבי גרובר: זה מה שיש לך להגיד על התרבות?

מר גיא קלנר: לגבי התרבות-

מר אבי גרובר: הו, תודה רבה.

מר גיא קלנר: לגבי התרבות, אני לא רציתי להגיע לסיטואציה הזו, ואני מניח שגם בטח, באיזה שיח שתיכף נשמע את העניינים שלו, נשמע כל מיני חידודים והבהרות. אני מקיים מספר תפקידים במסגרת המועצה, בהינתן המצב הקואליציוני פוליטי שאנחנו נמצאים בו. אני יו"ר ועדת שמות, יו"ר הוועדה לנפגעי פעולות איבה, מחזיק תיק תרבות. חבר ועדות במקומות אחרים. בכל המקומות האחרים הוא שהיה זה שיהיה. כלומר, שירלי פונה אליי במקומות שבהם צריך לסדר דברים כיו"ר ועדת שמות. קיבלתי ביום חמישי שעבר מרועי מייל על כינוס ועדות שאנחנו חייבים להמשיך לכנס את הוועדות, שצריך לעשות 3-4 פעמים בשנה, פעם ברבעון. זאת אומרת, לנושא הזה, מה שהיה הוא שיהיה, הפוזיציות שלנו רלוונטיות ופורמאליות, ואנחנו מקיימים אותן. אותו הדין בנושא התרבות.

יש לי עם שירלי ויכוחים מהיום הראשון. שירלי, את מנכ"לית נהדרת ואדם דומיננטי, וגם כשהייתי בקואליציה דה פקטו ודה יורה, היו לנו ויכוחים על סמכויות. אתה יודע את זה, ודגנית יודעת את זה, ואנשים אחרים יודעים את זה. יש לנו חוסר הסכמה לגבי איפה עובר הגבול בין מחזיק תיק. עזבו עכשיו

את המצב ה... שאנחנו נמצאים בו. אבל איפה עובר הגבול בין מחזיק תיק לבין מנכ"לית העירייה בחלק מהתחומים? יש המון נושאים אחרים, אנחנו גם לא מקיימים, אמרנו את זה בהצעה לסדר, את הדיון העקרוני בדבר הזה. יכול להיות שצריך לקיים אותו והוא לא קשור לפוליטיקה של קואליציה ואופוזיציה. הגיעה העת לדבר על זה, כי זה כל הזמן צף על השולחן, לא רק ממני. ושירלי גם צריכה לדעת באיזה מסגרת לטעמי היא צריכה לעבוד בתוך המבנה המוניציפאלי. ויש שם אי הבנות לפעמים. ולכן הגיעה העת לסדר את זה. אבל את זה אני רגע שם בצד.

תכנית התרבות, בהיותי מחזיק תיק התרבות ועד עתה לא שונתה הפוזיציה הזו. אם אתה רוצה לשנות אותה, אנא הבא את זה למועצה. המועצה נתנה, המועצה היא זו שתיקח. אני מכהן בתפקיד הזה. מחלקת התרבות בעניינים אסטרטגיים של קביעת תוכן ואלמנטים אחרים, מביאה תכניות באישור שלי ומתקדמת קדימה. אני קיבלתי את המידע לגבי גריסת התכנית והעלאת תכנית אחרת במקומה. ביקשתי משירלי לדבר איתה על העניין הזה. היתה בינינו שיחה לא נעימה. התנצלתי על זה יום אחרי זה בבית ספר, ביקשתי ממנה לדבר איתי מתי שהיא רוצה. הטלפון לא הגיע. ניסיתי שוב פעם לדבר, לנסות לגבש הסכמות, לא קרה. ואחרי שכל השלבים האלה בוצעו, כי מבחינתי שירלי היא חברה ואשת מקצוע, ברגע שקיבלתי מענה של קיר אטום, הדבר צריך לבוא לידי הכרעת המועצה.

אני לא מוותר על הסמכות שלי בהיותי מחזיק תיק תרבות. התכניות מבחינתי זה עולם של תוכן, שאגב אותה, בוויכוח קודם שהיה לי עם שירלי, הכרעת שאת התוכן מנהל מחזיק התיק ולא המנכ"לית, ואני מבקש שתהיה עקבי בעניין הזה. אי לכך ובהתאם לזאת, אני מבקש לאשר, או, אני כתבתי גם בהצעה ביחד עם עידן, או ששירלי ואני נגיע להסכמה, או שהתכנית שהמחלקה המליצה ואני אישרתי, תהיה בתוקף. תודה.

עידן, ביקשת להגיד משהו?

מר אבי גרובר:

כן. טוב, האמת שרציתי לחכות לסוף הישיבה,

מר עידן למדן:

ותכננתי לתת את זה בסוג של הודעה ולחכות לסוף הישיבה, אבל אני חושב שההתנהלות עד עכשיו נראית לי רעה מאוד. וההתנהלות שלך לצערי כרגע היא מבישה ודיקטטורית. ולצערי, כנראה למדת את ההתנהלות בסיטואציה הקיימת ממורה טוב, האדון רוכברגר, מזכיר לי תקופות רעות וישיבות רעות של מועצת העיר.

היית 3 שנים בקואליציה.

מר יעקב קורצקי:

ובהן גם סתימת הפה של היועץ המשפטי כרגע

מר עידן למדן:

בדיון הראשון. אז בחרתי לנצל את ההזדמנות שלי רגע לומר את הדברים שתכננתי לומר בסוף.

לפני למעלה משנה הייתי שותף אסטרטגי בניצחון הבחירות שלך, ראש העירייה, והגעתך לתפקיד החשוב והנכבד הזה. שנה מהבחירות, ובדיוק לפני 100 ימים, הודעת לי כי הינך שולל את משכורתי וסמכויותיי, בעקבות הצבעה בענייני תכנון ובנייה לכאורה. הופתעתי לרעה, אבל בעיקר צחקתי. האם שותפי לבחירות, ראש העירייה, סבור שבאמצעות הפגיעה במשכורתי ותפקידי, הוא יגרום לי לשנות את עמדותיי וערכיי? האם בדרך פוגעת זו, הוא יגרום לי להצביע בעבור ערכים שאינו מאמין בהם, ולהמשיך לאפשר להטעות את הציבור. כן, בעיקר צחקתי, אבי.

כולנו אנשי ציבור. המטרה הכי חשובה שלי היתה לשמור על אופייה החופשי של רמת השרון, להוות דוגמא ומות לשלטון החוק, לקדם את החינוך, לדעת שהעיר תדע לשמור על אופייה המיוחד כעיר קטנה-גדולה, ומושבה שיש לה עיר, ולהגן על יחסי דתיים-חילוניים כפי שהיה בעבר.

ב-100 ימי החסד האחרונים רציתי לקוות, אבי, שראש העירייה ילמד ויבין

את הטעות שלו, שימצא דרך לייצר מחדש את הרוב הפוליטי. חשבתי שיסכים וירצה לתקן את התכנית ולהגיע לפשרה וייתן גיבוי למחזיקי התיקים הפועלים בתחומם. שיפעל עדיין לתיקון מספר תכניות ותכנים. אך אם על התכנית עוד ניתן היה להתפשר, אי אפשר היה לעשות זאת עם אופייה החופשי של רמת השרון. על זה לא יכולתי להתפשר. גם אחרי אירועי התג מחיר חסרי התקדים שכוונו נגדך והתמיכה שנתתי, לא צלצל סוף-סוף הפעמון לראש העיר כמתחייב.

מר אבי גרובר: איזו תמיכה נתת...

מר עידן למדן: והוא לא עשה את המעשה האלמנטארי.

מר אבי גרובר: אין לך טיפה... שאתה אומר 'התמיכה שנתתי'.

מר עידן למדן: והוא לא עשה את המעשה האלמנטארי המתבקש כדי למנוע את... הזוחלת והמסוכנת של העיר שלנו, לקיים את פסק דינו של בית המשפט ולפנות אחת ולתמיד את הישיבה שהתנחלה ברמייה בבית הכנסת. במורשה. הוא אפילו לא עשה צעד קטן בכיוון.

מר אבי גרובר: אתה יודע שזה לא נכון.

מר עידן למדן: הוא גם ממשיך משיקולים פוליטיים ואופורטוניסטיים להתחנף לאנשי הגרעין שהקימו את הישיבה במקום לעמוד על כך שיפעלו כחוק ולא בכוחניות. גם בענייני התכנון והבנייה-

גב' דברת וייזר: זה קשור להצעה לסדר?

מר אבי גרובר: הוא נותן עכשיו הודעה.

גב' דברת וייזר: לא, אבל מה זה?

גב' נורית אבנר: הם מתכוונים... את לא מבינה בגלל זה...

מר עידן למדן: הוסיף ראש העירייה ונמנע מנקיטת פעולה משיקולים צרים. כך הוא האריך בניגוד להתחייבותו הציבורית את מיקום הגנים היבילים בשכונת מורשה, בשנתיים נוספות על חשבון המדרשה לאומנות. כך חודש פרויקט נוסף במורשה.

גב' דברת וייזר: מה זה קשור להצעה לסדר?

מר אבי גרובר: הם כנראה אוטוטו הולכים. הם אוטוטו הולכים.

מר עידן למדן: ויצא לדרך חרף חשכת העננים מעליו.

מר אבי גרובר: הם החליטו, שנגמרות ההצעות שלהם, הם הולכים.

ולכן עכשיו הוא נותן את זה מהר, כי אין לו שום כוונה לחכות לסוף.

גב' דברת וייזר: אה, אוקיי.

מר עידן למדן: אני מבקש שתיתן לי לסיים את דבריי.

מר אבי גרובר: תיכף תראי שהם יקומו וילכו, ואז תביני למה היה

לו חשוב לקרוא את זה עכשיו, כי הם החליטו שהם קמים והולכים תיכף. אז זה למה זה דחוף.

מר עידן למדן: צר לי, אדוני ראש העיר, פתחתי ואמרתי, היה לך

מורה טוב איך לזלזל בכולם ובכל הסובבים.

גב' דברת וייזר: אבל איך זה קשור.

מר אבי גרובר: בוא נראה. זה מה שאני יודע שהכוונה.

גב' נורית אבנר: בוש וחרפה אם הם יקומו ויעזבו את הישיבה.

מר עידן למדן: אתה בסדר, אני לא יודע מה כוונתך, אני יודע מה

כוונתי.

מר אבי גרובר: בוא נראה אם הם יקומו ויעזבו או לא.

גב' נורית אבנר: בושח וחרפה, בושח וחרפה.

מר עידן למדן: לאור כל ההתנהלות שלך-

מר אבי גרובר: הנה, לא קמים הוא אומר לו, הנה, עכשיו נשארים.

הו, את רואה? זה עבד.

מר יעקב קורצקי: ... שהוא עוזב את הפוליטיקה, הוא...

מר עידן למדן: הבנתי סופית שאין בכוונתך לקיים את ההסכמים

הקואליציוניים עליהם חתמת, אין לך שום כוונה אמיתית לשמור על רמת השרון חופשית למען התושבים. כל ההתנהלות שלך לא מכוונת לעידן גרובר חדש שבו רצנו יחדיו, אלא מזכירה יותר ויותר את העידן הישן שחשבת וקיוויתי שיחלוף לבלי שוב, וזה בלט במיוחד בישיבה הנוכחית. אני לא מוכן להיות בובה על חוט בהצגה הזאת, לא הייתי מוכן מלכתחילה. החודשים האחרונים רק חיזקו אותי בעמדתך לצערי.

לאור כל זאת, אני מודיע שאני מתפטר ומסיים למעשה את תפקידי כסגן וממלא מקום, מוותר על כך, למרות שהמועצה נתנה לי ויכולתי להמשיך להחזיק פה. אני מוותר על תפקידי כסגן וממלא מקום ראש העירייה וכמחזיק תיק חינוך. אני חושב שההתנהלות שלך היתה פה לא נכונה לאורך כל הישיבה ולאורך כל הדרך. אני לא מתכוון להמשיך בהצגה הזאת כעת, גם כן, כי זה היה פשוט מביש כולל כל ההתפרצויות. תודה וערב נעים.

גב' נורית אבנר: רק רגע, אבל מה עם הוועדה למשנה היתרים? הוא

יו"ר הוועדה למשנה היתרים.

מר אבי גרובר: מזה הוא לא יתפטר, אל תדאגי.

גב' נורית אבנר: מזה לא התפטר?

מר עידן למדן: אמרתי בדיוק ממה התפטרתי.

- גב' דברת וייזר:** מסגן וממלא מקום, הוא אמר.
- גב' נורית אבנר:** כן, ומחזיק תיק חינוך. נגמרה הישיבה? לא נגמרה הישיבה.
- מר אבי גרובר:** זהו, אתה הולך?
- גב' נורית אבנר:** למה אתה הולך?
- מר אבי גרובר:** אני עונה לך.
- גב' נורית אבנר:** איפה האחריות שלך לגבי תושבי העיר? יש לנו עוד בסדר היום פה דברים. אתה חבר מועצה, תישאר עד סוף הישיבה. למה אתה קם והולך? מה קרה, אמרת את דבריך והלכת? איפה האחריות שלך לתושבי רמת השרון? יש פה עוד הרבה נושאים.
- מר עידן למדן:** ראיתי את ההצגות, ראיתי סותם פיות ליועץ משפטי, ראיתי איך צועקים אחד על השני. לי זה לא מכובד.
- מר טל עזגד:** שלא יהיו אי הבנות, התפטר מתפקידך כסגן וממלא מקום...
- *** עידן למדן יצא ***
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** תצלם, תצלם.
- גב' נורית אבנר:** מי הבא בתור? מתי שנוח לו הוא מתפטר ומתי שלא נוח לו הוא לא מתפטר?
- מר אבי גרובר:** בכל זאת, 2 מילים. לטענות לגבי נושא הסטטוס קוו בעיר זה דברים אחרים, ימים יגידו ואנשים יראו לבד מי עומד מאחורי ההבטחות והמילים ומי לא עומד מאחורי, זה אחד. שנית, לגבי הדברים לאחר אישור או אי אישור התכנית מתאר בוועדה המקומית, עם כל הכבוד, אני

חושב שכהונה כסגני ראש עיר, שאנשים באים להיות בתפקידים של סגני ראש עיר ותפקידים בכירים כאלה, הולכים באיזשהו קו ובאיזושהי מדיניות. גם בתוך הקואליציה היה רוב לתכנית המתאר. חברים, בתוך הקואליציה- (מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא ראוי לשמוע את הקשקשת.

*** אהרון אלמוג אסולין יצא ***

גב' נורית אבנר: אחד אחרי השני. מי הבא התור?

מר אבי גרובר: כמו שאמרתי, לאט-לאט הם יצאו כולם, אתם תראו.

מר רפאל בראל: זה לא נכון.

מר אבי גרובר: חד משמעית זה מה שדיברתם. עכשיו אתם עוזבים אחד-אחד, אבל בסדר.

גב' נורית אבנר: טוב, מי הבא בתור?

מר אבי גרובר: אני חשבתי שהכהונה כסגנים...

מר רפאל בראל: תנסה ל...

מר אבי גרובר: הוא דיבר. לא אהבתי את הדברים שהוא אמר, תן לי לענות.

מר רפאל בראל: למדן תמיד דיבר.

מר אבי גרובר: אני יכול לענות?

מר רפאל בראל: כל החיים שלו דיבר.

מר אבי גרובר: אני יכול לענות? רפי, תן לי משפט, ואחרי זה אני רוצה לענות להצעה לסדר ונתקדם.

מר רפאל בראל: בבקשה.

מר אבי גרובר: אני חושב, שעם כל הכבוד, לבוא ולהיות בתפקידים בכירים בתוך קואליציה, זה לא רק לבוא לשבת, להגיד 'אני סגן וממלא מקום', ולקבל שכר. זה לא עובד ככה. יש אחריות לכהונה, אתה צריך להיות חלק ממשלה, להאמין באיזה שהם ערכים. הקואליציה הזאת עבדה מאוד קשה. ודרך אגב, תכנית המתאר, שבסופו של דבר הצגתי, זה לא שאני אבי גרובר ישבתי בדירתי הקטנה בסוקולוב, ופתחתי מפה, שרטטתי עליה כמה פטצ'ים של כתמים של צבע, ואמרתי 'תראה איזה יופי יצא, בוא נעשה תכנית מתאר'.

מר רפאל בראל: אולי זה ככה.

מר אבי גרובר: עשרות מומחים, בכלל מהוועדה המחוזית. בכלל, מי שמוביל את הכנת תכנית המתאר, זה בכלל כאילו הוועדה המחוזית, בתיאום איתנו, יחד איתנו, יחד עם האינפוטים שלנו, מומחים שהוועדה המחוזית בכלל שכרה אותם, והעבודה פה נעשתה שנתיים, שאני עוד הייתי חבר אופוזיציה, אני אז הייתי כאילו נציג האופוזיציה בוועדת ההיגוי. עשו פה תכנית מאוד רציני, מאוד מכובדת, השקיעו בה המון-המון כסף, המון עבודה, מיטב המומחים ישבו והכינו אותה.

אני אגיד לכם הכי אמיתי בעולם. אומרים - למה לא ישבנו על התכנית מאז? קודם כל, אם היו לכם הערות לתכנית המתאר, הייתם מוזמנים לפנות.

מר גיא קלנר: זה לא הערות, אבי, זה להגיע להבנות מחודשות. זה לא הערות.

מר אבי גרובר: תן לי עוד משפט, גיא, ואז תבין. הרי בואו, זה לא סוד שאמון גדול כרגע בינינו אין. אין כרגע אמון גדול בינינו, מה לעשות? אם אני אפגש איתך, רוב הסיכויים שזה יהיה מאוד במישור האיש. עירית

טלמור, מהדסת העיר החדשה, אמורה עוד חודש להיכנס לעבודתה. אני יכול להגיד לכם שאחת המשימות הראשונות שהטלתי עליה בתור מישוהו שהובילה את הוועדה המקומית ביקנעם, ועדה עצמאית, שאישרה תכנית מתאר, אשת מקצוע מאוד-מאוד רצינית. הנחיתי אותה – בואי נוציא את האנרגיות האישיות, את הפוליטיקה מחוץ למשחק. תשבי את עם חברי המועצה, תעבדי מולם, תעברי איתם על התכנית. תראי מה ההשגות שלהם, מה המחשבות שלהם, מה הרעיונות שלהם. זה מעליי, זו לא תכנית אישית שלי אבי גרובר.

מר גיא קלנר: ברור.

מר אבי גרובר: תאמין לי שבדירתי ברח' סוקולוב, אם התכנית עוברת או לא עוברת, אין לה שום משמעות מבחינתי האישית. אבל זה הרבה יותר גדול מכולנו פה בחדר. ולכן אמרתי, עיריית, את אוטוטו נכנסת לעבודה, זה לא קורה עוד שנים, זה קורה חודש הבא. תיפגשי עם חברי המועצה, תשבי איתם, תראי אם אפשר לגבי הסכמות חדשות, ואת זה נאשר פה. זה כל מה שקרה. לא אצה לי הדרך לשום מקום. אנחנו לצערי משלמים מחיר, והגופים כמו שאמרתי מקודם לא סתם עובדים בחלל ריק. ואני עומד מאחורי מה שאמרתי מקודם מה מנחה פה את הדברים, ואני לא אומר את זה סתם. אני יודע עוד כמה דברים. אבל זה היה העניין.

נחזור לתחום התרבות בעיר. אני מצטער להגיד לך את זה, גיא, באיזשהו מקום, קצת התבלבלת. קודם כל, ושירלי, אל תיעלבי, זה כל הזמן כאילו מול שירלי, כאילו שירלי מחליטה וזה.

מר גיא קלנר: הדיון שלי היה עם שירלי, הדיון שלי לא היה איתך.

מר אבי גרובר: שנייה. מי שמחליט בעיר, זה ראש העיר.

מר גיא קלנר: לא בכל דבר.

מר אבי גרובר: סעיף 126.

- מר גיא קלנר:** לא בכל דבר, זה ביזור של סמכות.
- מר אבי גרובר:** החוק קובע בדברים מסוימים שלצורך האישור-
- מר גיא קלנר:** אז למה אתה בונה קואליציה? תעבוד לבד, 1 חלקי 12 ותעשה מה שאתה רוצה.
- מר אבי גרובר:** החוק קובע שלדברים מסוימים-
- מר טל עזגד:** מה עכשיו? ההצעה הזאת גם בטלה...?
- מר אבי גרובר:** אתה שואל, אני עונה לך הכי אמיתי. גיא, אתה שואל, אני עונה לך. אני יכול עכשיו להשלים את המשפט?
- מר גיא קלנר:** אז אנחנו בנשף מסיכות תמידי?
- מר אבי גרובר:** אני יכול להשלים את המשפט?
- מר גיא קלנר:** כן, בהחלט.
- מר אבי גרובר:** כמו שאמרתי, לפי סעיף 126 לפקודת העיריות, העירייה פועלת באמצעות ראש העיר, מנכ"לית העירייה היא הזרוע הביצועית של ראש העיר. בנושא הזה באמת מבחינת להכין את החומר, המנכ"לית, כמי שגם יושבת בראש ועדת היועצים, יחד עם היועץ המשפטי וגזבר העירייה, היא מובילה מהבחינה הזאת להכין את כל החומר. אתה כמחזיק התיק-
- מר גיא קלנר:** כן. אז בוא עכשיו נגיד שהייתי חבר בקואליציה, היית עונה אותו דבר?
- מר אבי גרובר:** אני יכול לגמור 2 משפטים?
- מר גיא קלנר:** אם היה אמון, היית עונה אותו דבר?
- מר אבי גרובר:** אני יכול לגמור 2 משפטים?
- מר גיא קלנר:** כן, אני רק מנסה להבין.

מר אבי גרובר: תן לי לגמור 2 משפטים. אחרי זה אם יש לך עוד שאלה, תשאל עוד שאלה.

מר גיא קלנר: טוב.

מר אבי גרובר: כמחזיק התיק, אתה ממליץ, ואחרי שאתה ממליץ, אני מקבל החלטה, האם אני מאמץ את המלצתך או לא מאמץ את המלצתך.

מר טל עזגד: אתה מאמין במה שאתה אומר?

מר אבי גרובר: כן.

מר טל עזגד: כשהיית אופוזיציה גם חשבת ככה?

מר אבי גרובר: כן.

מר טל עזגד: די, נו.

מר אבי גרובר: כן, כי ככה מתנהלת עיר. בסופו של דבר...

מר טל עזגד: לא, לא, ככה לא מתנהלת עיר. ככה מתנהלת עיר כשאתה ראש עיר.

גב' דברת וייזר: גם שירה התנהלה ככה.

מר טל עזגד: אבל כשהיית באופוזיציה, העיר התנהלה קצת אחרת לטעמך.

מר אבי גרובר: טל, טל.

מר טל עזגד: די, נו אבי.

גב' נורית אבנר: זאת שיושבת מימינך, נתנה הנחיות לאגף החינוך, אוקיי?

גב' דברת וייזר: אותו דבר. ... וזכותה.

גב' נורית אבנר: שאף אחד מחברי המועצה לא ייפגש עם האגף.

- גב' שירה אבין:** תגידי, על מה את מדברת?
- גב' נורית אבנר:** כן, כן.
- גב' דברת וייזר:** כן. באגף החינוך אמרו לי שאת נתת הנחיה לא לדבר איתי ולא לשבת איתי לישיבות.
- גב' נורית אבנר:** כן, נתת הנחיה לגזברות... לפני שהיה פה גזבר...
- גב' דברת וייזר:** ... חברי מועצה... אז למה בתקופתך זה היה מותר?
- גב' נורית אבנר:** כן.
- מר גיא קלנר:** רגע, אבל הוא רצה לסיים.
- גב' נורית אבנר:** נתת הנחיות, אף אחד לא ידבר...
- מר רפאל בראל:** ... תראו לנו שאתם יודעים לתקן.
- גב' דברת וייזר:** אי אפשר להיות דו פרצופי, אי אפשר.
- מר אבי גרובר:** רפי, אי אפשר לתקן ולהמשיך להתנהג כל הזמן אותו דבר.
- מר רפאל בראל:** לא, תראו לנו שאתם יודעים לתקן. אתם לא מראים לנו.
- מר אבי גרובר:** אבל אי אפשר לתקן אם ממשיכים להתנהג כל הזמן אותו דבר.
- מר רפאל בראל:** לא, אתם מתנהגים ככה.
- מר אבי גרובר:** אנחנו לא מתנהגים ככה. בהרבה מאוד תחומים.
- מר רפאל בראל:** כן, בדיוק ככה. בדיוק כך. ותקשיבו לעצמכם.

מר אבי גרובר: גיא, אני אומר לך הכי אמיתי בעולם, אתה ככה

רמזת לזה שבטח ציפית שעכשיו אני אכנס לכל מיני עניינים כאלה ואחרים בתפקוד מחלקת התרבות והכל.

מר גיא קלנר: לא, ממש לא.

מר אבי גרובר: אני לא הולך להיכנס לכל מיני דברים שהיו פה.

הכינו לי פה ככה תיק, ואני לא הולך להתייחס אליהם.

מר גיא קלנר: תיכנס, זה לא עניין שלי.

מר אבי גרובר: לא, לא רוצה.

מר גיא קלנר: תעשה מה שאתה רוצה.

מר אבי גרובר: לא רוצה. אני לא מוכן להיכנס. אני לא מתכוון

להיכנס לדבר הזה, מי שמקבל את ההחלטה בסופו של דבר זה ראש העיר.

מר גיא קלנר: אני חולק עליך.

מר אבי גרובר: אני גאה בתכנית התרבות שהולכת להיות הקיץ

הזה. הבאנו קצת דברים חדשים לעיר.

מר גיא קלנר: לא, לא, אנחנו נצביע על תכנית תרבות אחרת.

מר אבי גרובר: עוד פעם, אתם-

מר גיא קלנר: אתה טועה. אנחנו אחרי זה נפרש מי צודק, זה הכל.

מר אבי גרובר: המועצה יכולה לבוא ולקבל החלטה שכדור הארץ

ישר. זה לא הופך אותו לישר.

מר גיא קלנר: אבי, אתה ראש העיר, אתה לא נפוליאון, עם כל

הכבוד.

מר אבי גרובר: זה לא קשור לנפוליאון.

<u>מר גיא קלנר:</u>	אז בוא נרגיע.
<u>מר אבי גרובר:</u>	אני גם 1.87 מ', מה זה קשור?
<u>מר גיא קלנר:</u>	את 1.87 מ' ואתה איש נאה וחתיך.
<u>מר אבי גרובר:</u>	זה לא אמרתי.
<u>מר גיא קלנר:</u>	אז אני אומר, אני אומר.
<u>מר יעקב קורצקי:</u>	לא, לא, לא. אתה לא, אתה לא, תירגע.
<u>גב' נורית אבנר:</u>	תשמע, לא כל יום מקבלים מחמאה כזאת. יפה.
<u>מר אבי גרובר:</u>	כן, ממנו.
<u>גב' נורית אבנר:</u>	לא, לא אמרתי ממנו.
<u>מר אבי גרובר:</u>	מישהו יום אחד יעשה חיפוש בגוגל 'גרובר חתיך', ייצא לו פרוטוקול של הישיבה הזאת.
<u>מר רפאל בראל:</u>	אתה רואה, לזה חיכית.
<u>מר גיא קלנר:</u>	אני מצטער, אתה האדם הכי משמעותי בעירייה,
	אבל אתה לא האדם היחידי בעירייה.
<u>מר אבי גרובר:</u>	נכון.
<u>מר גיא קלנר:</u>	ובתוך הסיפור הזה, בתוך עולם-
<u>מר אבי גרובר:</u>	אבל לא יכול להיות שגם אתה כאילו, רק אתה מחליט הכל.
<u>מר גיא קלנר:</u>	לא, אני לא כאילו, אני לא מחליט הכל.
<u>מר אבי גרובר:</u>	לא, זה מה שאתה אומר.
<u>מר גיא קלנר:</u>	לא, לא.

מר אבי גרובר: 'אני מחליט, אני קובע, אני אודיע לשירלי מה תהיה תכנית התרבות'.

מר גיא קלנר: לא, אני לא קובע לשירלי. אני אומר את הדבר הבא, אני אומר, אתה חילקת ואנחנו ביחד איתך-

גב' נורית אבנר: אין ועדה בכלל.

מר גיא קלנר: אני מחזיק תיק, אני לא יו"ר ועדה.

גב' נורית אבנר: מחזיק תיק... ועדת תרבות?

מר גיא קלנר: כן, אני מחזיק תיק. זה עכשיו האינפוט שלך לדיון?

מר אבי גרובר: אין ועדת תרבות. ועוד פעם, כמחזיק תיק...

מר גיא קלנר: אני מחזיק תיק. מחזיק תיק. זה הסיפור, מה לעשות.

גב' נורית אבנר: ... ועדת תרבות.

מר גיא קלנר: ... שאני אשמע גם, שאני אדע איך להתמודד עם הטענה.

מר אבי גרובר: הכל בסדר.

מר גיא קלנר: בתוך תהליך פוליטי, של חלוקת סמכויות וכוח, יש איזונים ובלמים, יש מועצה, יש תחומי אחריות שאתה חילקת והם לא שונו. ובתוך התהליך הזה, מרגע שהמועצה היא כרגע 9; 6 לצורך העניין, וזה לא קשור לקואליציה או אופוזיציה זה המצב כרגע בהקשר הזה.

מר יעקב קורצקי: אז אתה קואליציה או אופוזיציה?

גב' נורית אבנר: אז מה זה?

מר גיא קלנר: אני מצביע עניינית.

מר אבי גרובר: הוא מצביע עניינית עם התשיעיה כל הזמן. לא משנה...

מר גיא קלנר: אני עומד מאחורי כל מה שאני עושה. יעקב, מצפוני שקט בלילה, אני מניח יותר משלך, כי אני לא מקבל משכורת ונתלה בה. אז תאמין לי, הכל בסדר.

מר יעקב קורצקי: אני מתפלא עליך, באמת, אני לא חושד בך בצרות עין.

מר גיא קלנר: יפה. אז הכל טוב.

מר יעקב קורצקי: אני הלכתי לבחירות דמוקרטיות, אני נבחרתי. למה לא נבחרת? למה לא רצת לבחירות?

מר גיא קלנר: אני אבחר. יעקב, תאמין לי אני אבחר.

מר יעקב קורצקי: למה לא רצת? היו לפני שנה בחירות?

מר גיא קלנר: הכל יהיה טוב, יעקב, תהיה רגוע.

מר יעקב קורצקי: אני הלכתי עם... ובחרו בי.

מר גיא קלנר: יעקב, אני אבחר.

מר יעקב קורצקי: ובחרו בי בגלל שאני...

מר גיא קלנר: תהיה רגוע, תהיה רגוע.

מר יעקב קורצקי: ואתה, אף אחד לא בחר בך.

מר גיא קלנר: תהיה רגוע.

מר יעקב קורצקי: ואתה גם חצוף שאתה מבקש עוד להחזיק בתיק הזה. אז תעמוד ו...

מר גיא קלנר: הו, הנה, תוציא, תוציא.

מר יעקב קורצקי: שהמצפון שלך יהיה נקי. אז תזוז הצידה, תן לנו לטעות.

מר גיא קלנר: תוציא, תוציא.

מר יעקב קורצקי: תן לנו לטעות. תן לנו.

מר אבי גרובר: גיא, סיימת?

מר גיא קלנר: לא. בהינתן שזה המצב הקואליציוני אופוזיציוני, או סדר הכוחות במועצה, תפקידי לא שונה, אני מחזיק בסמכות, אי לכך ובהתאם לזאת-

מר אבי גרובר: להמליץ.

מר גיא קלנר: אני קובע. לא להמליץ-

מר אבי גרובר: אתה לא קובע.

מר גיא קלנר: אני קובע את התכניות בתחום התרבות.

מר יעקב קורצקי: אתה לא קובע כלום.

מר גיא קלנר: אני קובע.

מר יעקב קורצקי: אתה חוצפן, ואתה בכלל מעז להגיד לו דברים כאלה.

קהל: תשאלו את היועץ המשפטי מה...

מר אבי גרובר: היועץ המשפטי אמר בצורה נורא ברורה.

מר גיא קלנר: אה, עכשיו היועץ המשפטי הוא כן מליץ יושר?

מר אבי גרובר: לא, אני אומר עוד פעם.

מר גיא קלנר: הבנתי.

- גב' דברת וייזר:** מה הוא אומר?
- מר אבי גרובר:** יש ראש עיר, ראש העיר מחליט, מחזיק התיק ממליץ, זה הכל.
- מר גיא קלנר:** בסדר. אז אני מבקש להביא את המלצת מחזיק התיק להחלטת המועצה, ולהצביע על ההצעה לסדר שלי. תודה.
- מר אבי גרובר:** לא, כבר התקשרנו עם האומנים, וזה יהיו האומנים.
- מר גיא קלנר:** לא התקשרו עוד עם אף אומנים, זה צריך לעבור ועדת יועצים, אף אחד עוד לא התקשר.
- מר אבי גרובר:** עבר, עבר ועדת יועצים.
- מר גיא קלנר:** לא, לא.
- מר אבי גרובר:** עבר ועדת יועצים.
- מר גיא קלנר:** אני מבקש להצביע על ההחלטה, ואחרי זה תעשה את הסדר.
- מר אבי גרובר:** תצביע מה שאתה רוצה. מי בעד ההצעה לסדר?
- מר רפאל בראל:** דקה, תקרא את ההצעה לסדר.
- מר אבי גרובר:** אני לא קורא אותה עוד פעם, הוא הציג אותה. אתה לא יודע מה החבר שלך הגיש?
- מר רפאל בראל:** אני רוצה לשמוע אותה.
- מר אבי גרובר:** לא, אני לא קורא אותה לסדר. זה דף שלם, אני לא קורא. תקרא. אני אתן לך 20 שניות לקרוא אותה.
- מר רפאל בראל:** תקרא אתה את זה ב-20 שניות.

מר אבי גרובר: כמה אתה רוצה, 40 שניות? די נו, הרי אתה תצביע

בעד מה שהוא ביקש. אז מה זה משנה? דיברת, ההצעה שלו יקרה יותר.

מר גיא קלנר: ההצעה שלי לא יקרה יותר. ואבי, אני לא רוצה

להיכנס לעוד. אתה יודע מה? אחרי כל הריבים והכל-

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: חבר'ה, כולם מוזמנים לאכול. לא, אמיתי.

מר יעקב קורצקי: כן, יש פה שפע גם.

מר אבי גרובר: תכבדו, אפשר לכבד את הציבור.

מר גיא קלנר: אבי, גם אחרי, ובתוך הוויכוח שאנחנו נמצאים בו,

אני שומר על כבודך ועל כבודה של שירלי ועל הזכויות שלכם, ואני בנקודה

הזו לא אפתח עוד מגירות. בנקודה הזו, אני מבקש להביא הצעה.

מר יעקב קורצקי: תפתח.

מר אבי גרובר: איזה מגירות? מה זה אומר?

מר גיא קלנר: יש עוד מגירות.

מר יעקב קורצקי: תפתח.

מר גיא קלנר: לא רוצה.

מר יעקב קורצקי: גיא, תפתח.

מר גיא קלנר: לא רוצה.

מר יעקב קורצקי: אתה זוכר...

מר אבי גרובר: ... אתה רוצה להיכנס? אתה מחזיק התיק שנים.

מר גיא קלנר: אה, עכשיו מחזיק התיק הוא בעל הסמכות?

- מר אבי גרובר:** אתה רוצה שאני אכנס למה עשיתם בתיק הזה?
- מר גיא קלנר:** אה, אז רגע, בוא נחשוב רגע.
- מר אבי גרובר:** אתה רוצה להיכנס למה עשינו בתיק הזה?
- מר גיא קלנר:** בוא נחליט איזה טיעון אתה רוצה לקחת.
- מר יעקב קורצקי:** לא, תפתח את המגירות. מעניין אותי. תפתח מגירות, גיא. מה זה אני אפתח? תפתח.
- מר גיא קלנר:** אני עכשיו מביא הצעה לסדר.
- מר יעקב קורצקי:** תפתח גם מגירות.
- מר גיא קלנר:** אם אתם רוצים לא לעמוד בה, אל תעמדו בה. ואם אתם רוצים לעמוד בה, תעמדו בה. פשוט מאוד החיים. זה הכל. ההצעה לסדר היא שתכנית הקיץ שהמליצה מחלקת התרבות בפני מחזיק התיק ואושרה על ידו, היא התכנית התקפה – אחד. שנית – בנושא מועדון המחותרת, שזו תוספת של עידן, פעילות מועדון המחותרת תושב לניהול ואחריות מחלקת התרבות, שתהיה אחראית לשיקומו מחדש, לאחר חודשים של חוסר פעילות. זו ההצעה, בבקשה בואו נצביע עליה. תודה.
- מר אבי גרובר:** מי בעד? 7. מי נגד?
- גב' דברת וייזר:** אני לא יכולה להתנגד, אני נמנעת, כי הוא חבר סיעה שלי. אני לא יכולה.
- מר אבי גרובר:** דברת נמנעה, סבבה. את עושה מה שאני אומר.
- מר גיא קלנר:** את עושה מה שאני אומר.
- גב' דברת וייזר:** מה?

מר גיא קלנר: לא, הוא אומר, שירלי שאלה, אז היא עושה מה שהוא אומר. שירלי, את מכירה טוב את הפקודות, תבדקי טוב רק מה את עושה שם.

גב' שירלי פאר יגרמן: הפקודה אומרת שראש העיר מחליט ואני הזרוע הביצועית שלו. ולשאלתך מקודם, התכנית של אלי שגיא, יקרה ב-100,000 ₪.

מר גיא קלנר: זה לא נכון, התכנית הזו יקרה ב-17,000 ₪.

גב' שירלי פאר יגרמן: בבקשה, בבקשה.

מר גיא קלנר: זה לא נכון, יש לי את הנתונים.

גב' שירלי פאר יגרמן: גם לי יש.

מר גיא קלנר: שירלי, יש לי את הנתונים.

גב' שירלי פאר יגרמן: גם לי יש.

מר גיא קלנר: שירלי, יש לי את הנתונים ויש לי עוד נתונים.

גב' שירלי פאר יגרמן: גם לי יש, וגם לי יש עוד, ככה נתונים.

מר גיא קלנר: שירלי, אין לי ויכוח איתך בעניין הזה. התכנית זולה יותר.

גב' שירלי פאר יגרמן: גיא.

מר גיא קלנר: התכנית זולה יותר.

גב' שירלי פאר יגרמן: א' – אני מעריכה מאוד שהתנצלת, אחרי שאמרת שאתה תעשה לי סוף, אז אני מאוד מעריכה את זה.

מר גיא קלנר: מה? מתי אמרתי לך שאני אעשה לך סוף?

גב' שירלי פאר יגרמן: בטלפון, שאתה תעשה לי סוף על ההתנהגות הזאת, כי זו לא פעם ראשונה שאנחנו מתווכחים. אני מאוד מעריכה את זה.

מר גיא קלנר: שירלי, בואי, את המזג החם שלי אני יודע, הוא מתפרץ לי מידי פעם.

גב' שירלי פאר יגרמן: היו עדים.

מר גיא קלנר: הלוואי שזה היה קורה גם בגזרה שלך...

גב' שירלי פאר יגרמן: היו עדים, היו עדים. אבל אני מעריכה את זה.

החלטה מס' 302: הוחלט ברוב קולות לאשר את הצעתם לסדר של גיא קלנר ועידן למדן מיום 1.6.17.

גב' נורית אבנר: אתה רוצה להיות ראש עיר במזג החם הזה?

מר גיא קלנר: מה קרה? מה קרה? עוד פעם ה... שלך לדיון?

גב' נורית אבנר: מאז שחרב בית המקדש, הנבואה ניתנה לשוטים, אפרופו מה שאמרת קודם.

מר גיא קלנר: אבל לגבי מה?

גב' נורית אבנר: 'אני אהיה ראש העיר'.

מר אבי גרובר: חבר'ה, הדיון בסעיף הזה נגמר.

מר גיא קלנר: נורית, מה כואב לך כל כך היום לגביי? מה כואב לך כל כך?

מר אבי גרובר: נורית, הדיון בסעיף הזה נגמר.

מר גיא קלנר: נורית, מה קרה? התסכול של עשרות שנים של ניסיון ואי הצלחה יוצא עליי?

גב' נורית אבנר: איזה תסכול...

מר אבי גרובר: גיא, לא מכובד, לא מכובד. תתרומם מעל זה.

באמת, באמת.	<u>מר גיא קלנר:</u>
אין לי שום תסכול, אני נהנית ממה שאני עושה.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
דמדומי הקדנציה מוציאים ממך את אי הנעימות הזו?	<u>מר גיא קלנר:</u>
... שום דבר, לא, סבבה.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
מה את פותחת איתי חזית?	<u>מר גיא קלנר:</u>
לא, אבל אני אומרת... מי יהיה ראש העיר.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
די, גיא. די, נורית, נורית.	<u>מר אבי גרובר:</u>
על מה את כועסת כל כך?	<u>מר גיא קלנר:</u>
על סמך מה אתה אומר את זה?	<u>גב' נורית אבנר:</u>
התסכול שלך אוכל אותך? מה? באמת.	<u>מר גיא קלנר:</u>
נורית, מספיק.	<u>מר אבי גרובר:</u>
מה, ניצחת בטורניר שש-בש, עלה לך השתן לראש?	<u>מר גיא קלנר:</u>
בוא, דבר לעניין.	<u>מר אבי גרובר:</u>
אני נורא שמחה שאתה עוקב אחרי הפייסבוק שלי.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
באמת, די. אפשר לחשוב.	<u>מר גיא קלנר:</u>
עשית גם לייק?	<u>גב' נורית אבנר:</u>
לא.	<u>מר גיא קלנר:</u>
חבל שלא.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
אני לא צבוע.	<u>מר גיא קלנר:</u>
עינב, בבקשה.	<u>מר אבי גרובר:</u>

מה קרה? מאיפה יוצא לך התסכול הזה? מאיפה?	<u>מר גיא קלנר:</u>
די, נגמר כבר. תמשיך, תמשיך, תתקדם.	<u>מר אבי גרובר:</u>
לא סובלת אנשים שמתנשאים.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
... אני לא מתנשא. את לא מתביישת?	<u>מר גיא קלנר:</u>
לא.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
את לא מתביישת?	<u>מר גיא קלנר:</u>
לא מתביישת. אתה תתבייש.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
גיא, תתקדם. גיא, תתקדם. די.	<u>מר אבי גרובר:</u>
על סמך מה אתה מחליט...?	<u>גב' נורית אבנר:</u>
את נשכבת על הגדר. מה יוצא לך מזה?	<u>מר גיא קלנר:</u>
נורית, די.	<u>מר אבי גרובר:</u>
אני לא עושה על מה יוצא לי, אוקיי? אני לא עושה	<u>גב' נורית אבנר:</u>
את החישובים מה יוצא לי.	
מה התהפכת ככה?	<u>מר גיא קלנר:</u>
אתה עושה את החישובים מה יוצא לך.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
בקשר ביני לבינך, על מה את מתהפכת ככה? על	<u>מר גיא קלנר:</u>
מה?	
איזה קשר יש בינך וביני? איזה קשר?	<u>גב' נורית אבנר:</u>
מה אוכל? מה אוכל אותך עכשיו?	<u>מר גיא קלנר:</u>
אין לי שום קשר איתך.	<u>גב' נורית אבנר:</u>
מה אוכל אותך?	<u>מר גיא קלנר:</u>

- גב' נורית אבנר:** אין לי שום קשר איתך.
- מר גיא קלנר:** באת וביקשת את החיבוק שלי כמו שאני לא יודע מה, כשהצטרפת לדברת. מה אוכל אותך עכשיו?
- גב' נורית אבנר:** לא קיבלתי שום חיבוק ולא ביקשתי ממך שום חיבוק.
- מר גיא קלנר:** מה אוכל אותך? היית כולך מחפשת אהבה וחיבוקים. מה קרה? כשהצטרפת לדברת.
- מר אבי גרובר:** גיא, גיא, גיא.
- מר גיא קלנר:** למה את לא מרגיעה אותה?
- מר אבי גרובר:** תני לו עוד 2 דקות, הוא גם...
- מר גיא קלנר:** מה יוצא ממנה? מה הרעל הזה שיוצא ממנה?
- גב' דברת וייזר:** די, נו, תרגיעו. מה קורה לכם? נו.
- מר גיא קלנר:** יש בני אדם. מעבר לפוליטיקה יש בני אדם.
- מר אבי גרובר:** אני מנסה, הוא לא נח.
- מר יעקב קורצקי:** מה יש בני אדם? אתה כל רגע על המשכורת של הילדים שלי, אתה מדבר בני אדם?
- מר גיא קלנר:** לא, אני יודע טוב מאוד מה שאני אומר.
- מר יעקב קורצקי:** ... הילדים שלי, גיא?
- גב' דברת וייזר:** די, נו.
- מר גיא קלנר:** אני יודע טוב מאוד מה שאני אומר, וגם דברת יודעת טוב מאוד מה שאני אומר.

מר יעקב קורצקי: אני צריך לפרנס 5 ילדים. אתה כל רגע אומר

המשכורת, המשכורת. מה, אנחנו מגדלים חתולים?

מר גיא קלנר: תאמין לי, אני יודע.

מר אבי גרובר: יאללה, יאללה.

מר יעקב קורצקי: לא, אבל רק לך מותר כאילו לחצות קווים?

מר גיא קלנר: איזה קווים חציתי?

מר יעקב קורצקי: אתה נכנס לפסים אישיים. המשכורת שלך,

המשכורת שלך.

מר אבי גרובר: בואו, חבר'ה, יש לנו עיר לנהל. אפשר בבקשה

להתקדם בסדר היום? אתה יודע מה עצוב? שעכשיו אנחנו רק מגיעים תכלס

להתנהלות של העירייה, וכבר חצי מהם לא פה. כשהיה את כל העניינים של

הפוליטיקה, הם היו פה בהרכב מלא ובאנרגיות מלאות.

מר רפאל בראל: מה שעצוב...

מר אבי גרובר: כשמגיעים ליום יום של התושבים, אפשר ללכת

הביתה.

מר גיא קלנר: די, אבי, די. זה מניפולציות בשקל. די.

מר אבי גרובר: הנה, אבל זה האמת, זה האמת.

מר גיא קלנר: הנה, אנחנו פה, איתך, ביחד.

מר אבי גרובר: מי? חצי מכם כבר לא.

גב' נורית אבנר: 5.

מר רפאל בראל: למה שלא ילכו? למה שלא ילכו אם אתה צריך

להביא דברים להצבעה ולא מצביעים?

- מר אבי גרובר:** שניהם הלכו, הוא הלך, הנה.
- מר גיא קלנר:** די, אבי, נו, די, די. אל תמשיך.
- מר אבי גרובר:** בפוליטיקה, בפוליטיקה.
- מר רפאל בראל:** אתה מנהל את זה בצורה... בחיך.
- מר אבי גרובר:** עכשיו זה החיים של התושבים. עכשיו אנחנו מגיעים לחיים של התושבים.
- מר גיא קלנר:** די, אבי...
- מר רפאל בראל:** ... אתה יודע בחיים... דקה וחצי. אתה יודע שלפי החוק בכלל אתה צריך ללכת הביתה.
- מר אבי גרובר:** עוד שעה.
- מר יעקב קורצקי:** רפי, עכשיו כבר פיטרת אותו?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** 4 שעות מרגע...
- מר אבי גרובר:** 4 שעות. לא, אנשים יכולים להאמין לך. אבל אחרי 4 שעות צריך להאריך.
- מר רפאל בראל:** צריך להאריך בתנאי שכולם יהיו מסכימים. אם אחד יגיד 'לא', אז הולכים הביתה.
- מר אבי גרובר:** נכון. בואו נגיע לעוד שעה, בוא נראה אם נהיה פה עוד שעה ו-10 דקות.
- מר רפאל בראל:** כן.
- מר אבי גרובר:** בוא נראה. והתחלנו ב-18:35. אז זה עוד שעה...
- מר רפאל בראל:** אוי, בחיך, לא התחלנו ב-18:35. זה מהרגע שהישיבה מוזמנת. בבקשה, מר מיכה בלום.

- עו"ד מיכה בלום:** ... מהישיבה שהתחילה. זמן התחלת הישיבה.
- מר יעקב קורצקי:** ב-19:00.
- מר אבי גרובר:** לא, הישיבה הזאת התחילה ב-19:35.
- עו"ד מיכה בלום:** 19:30.
- גב' נורית אבנר:** היתה ישיבה שלא מן המניין.
- מר אבי גרובר:** זה 2 ישיבות. היה 5 דקות, ואז נחת רבע שעה 20 דקות.
- מר רפאל בראל:** יאללה, אתה סתם מורח זמן.

6. אישור נהלי שימוש במקלטים ציבוריים מיום 23.5.17:
- (א) אישור נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים דו תכליתיים.
- (ב) אישור נוהל שימוש חד פעמי (ימי הולדת) במקלטים ציבוריים.

- מר אבי גרובר:** בבקשה, עינב, בוא. נוהל שימוש במקלטים ציבוריים.
- מר עינב בן יעקב:** אז אנחנו צירפנו לסדר היום את טיוטת הנוהל לשימוש במקלטים דו תכליתיים. למעשה מדובר בשינוי לנוהל הקיים והתקף שאושר בקדנציה הקודמת. ביצענו בו התאמות בהתאם לדיונים שהתקיימו בוועדת המקלטים, יחד עם ראש העירייה, גם יחד עם מנכ"לית העירייה. למעשה, בטיטת הנוהל יש 4 נקודות מרכזיות שאנחנו מבקשים לשנות את הנוהל הקיים. הנקודה הראשונה זה קודם כל מתן אפשרות לעריכת ימי הולדת במקלטים. עד היום הנוהל התקף לא מאפשר זאת. ביקשנו כפיילוט לאשר את השימוש לימי הולדת ב-4 מקלטים, בשכר דירה סמלי, תשלום סמלי של 250 ₪, וזה כדי לאפשר להורים באזורים, או בכלל לאנשים שקשה להם

לעשות את השימוש במקלט. הנקודה השנייה זה מתן אפשרות-

מר אבי גרובר: לא, שלא יבינו אותך לא נכון. אנשים שקשה להם

כלכלית ואחרת, יוכלו להשתמש במקלטים שלנו כדי לעשות ימי הולדת.

מר עינב בן יעקב: בדיוק.

מר אבי גרובר: לא מי שקשה לו לעשות במקלט.

מר עינב בן יעקב: כן.

מר אבי גרובר: אלא מי שמכל מיני סיבות לשכור מקום אחר או

לעשות אירוע באיזה ג'ימבורי או להביא, שזה עולה הרבה מאוד כסף, ורוצה

מקום שהוא הרבה יותר זול-

ד"ר איריס קלקא: זה מסמן אנשים כעניים. אני לא חושבת שראוי.

מר אבי גרובר: לא רק, לא רק.

גב' שירלי פאר יגרמן: לכולם, כל מי שרוצה.

מר אבי גרובר: איריס, המשפט שהוא אמר, ומי שקורא את

הפרוטוקול אחרי זה יכול להתבלבל, מי שקשה לו כאילו להיות במקלט. זה

לא מי שקשה לו להיות במקלט. אלא מי שמכל מיני סיבות ובכלל.

גב' שירלי פאר יגרמן: כל מי שרוצה להשכיר מקלט.

מר עינב בן יעקב: אירוע חד פעמי של 3 עד 4 שעות. בשביל זה אנחנו

רוצים, כחלק מהמדיניות, להעמיד את המקלטים האלה. הנקודה השנייה זה

למעשה הסדרה של מצב קיים, ולאפשר חוגים במקלטים, כאשר שכר הדירה

יותאם בהתאם, או עדיין לא יהיה בשכר דירה ראוי, אבל הרבה יותר גבוה

ממה שהוא היה עד היום. ולנו בשכר דירה, אם אפשר להגיד so called

מסובסד, משום שאנחנו מגבילים את אותו שוכר עובר פעילות של חוג,

בתקרת המקסימום שיכול לגבות מכל הורה עבור פעילות החוג, של עד 250 ₪.

הנקודה השלישית זה עדכון התעריפים למי שלא עושה חוגים. כאמור, שכן הדירה היה נמוך, חלק מהמדיניות שלכם לאפשר לאומנים לעשות שימוש במקלטים עודכן, אבל עדיין הוא לא עלה לדמי שימוש ראויים. כי שוב, אנחנו רוצים לאפשר ולעודד את השימוש במקלטים. ולציון, שלמעשה לנוהל הקיים אנחנו הוספנו טיוטת נוהל נוספת, שזה טיוטת ימי ההולדת, שהוא נלווה לנוהל הקיים.

אנחנו נרצה לפרסם לאחר החלטה שלכם, קודם כל ל לתושבים שיידעו שהאפשרות הזאת לערוך ימי הולדת אפשרית. מבחינת השוכרים הקיימים, צריך להבין שיש לנו מתוך 92 מקלטים, 35 מקלטים מושכרים, חלק מהמדיניות של הוועדה. אנחנו תמיד נוכל להגדיל את כמות המקלטים. אבל ההסכמים בתוקף עד ל-31.8.17. על בסיס אותו נוהל קיים ותקף. על כן, צריכה להתקבל החלטה גם לאשר או לא לאשר את טיוטת הנוהל, וגם את ההארכה בשנתיים נוספות בהתאם לנוהל של המשתמשים הקיימים כתקופת מעבר. צריך להבין שיש חוגים שקיימים כבר עשרות שנים במקלטים, להוציא אותם מהרגע להירגע זה משהו שהוא בעייתי גם להורים.

מר אבי גרובר: זה לא מידתי. אני לא בטוח שזה מידתי. וגם מבחינת כל מיני דברים אחרים. ולכן, לבוא עכשיו לפגוע בפרנסה של אנשים, אנחנו נותנים שנתיים עד יוני 2019.

מר עינב בן יעקב: בדיוק. זהו.

מר אבי גרובר: אנחנו באיזשהו מקום גם מאפשרים פה שימוש מסחרי במקלטים למעשה, ותחום החוגים, לא בדיוק מסחרי, אבל להפעיל חוגים וכאלה בתוך המקלטים הקיימים.

מר אבי גרובר: כן, איריס.

ד"ר איריס קלקא: לי יש מספר הערות שרציתי להעיר. אחד – אני

חושבת שזה יפה כל העניין של ימי הולדת, כיוון שאנחנו מתעסקים ממש בדברים חיוביים כרגע. אז הייתי רוצה בהחלטה שאנחנו נצא איתה עכשיו ונסכים עליה, להוסיף קודם כל שנקרא לזה 'אירועי מעגל החיים'. נניח אם אני מקבלת דוקטורט, לצורך העניין זה גם יכול להיות אירוע. אני לא חושבת שרק ימי הולדת לפי זה, לא רואה סיבה להגביל.

מר אבי גרובר: לא, לא, זה ימי הולדת.

ד"ר איריס קלקא: בסדר. זו הצעה שלי.

מר אבי גרובר: אנחנו קבענו שזה גם עד גיל 12, נכון?

מר יעקב קורצקי: האמת היא שמקלט מתאים יותר ליום נישואים.

ד"ר איריס קלקא: טוב, אז כנראה שזכיתי, כי הבעל שלי נותן לי יותר מזה כשיש לי יום הולדת. זה קרוב אגב, בשבועות הקרובים. בכל אופן, מלמדה גם ממה שקורה בעיריות אחרות, ואני יכולה לנקוב בשמן, ויש את כל המסמכולוגיה, הייתי רוצה לצרף להצעה, אולי ההגדרה שלי לא אופטימאלית, אבל כרגע אכנה אותה בשם 'קבוצות מטעם עצמן'. כי אני מסכימה, אני נוטה לחשוב כמוכם, שאם יש מלכ"ר ועמותה והיא משתמשת, אולי היא כן תצטרך לשמש. אבל מה זאת אומרת, קבוצות מטעם עצמן? – קבוצות מטעם עצמן זה יכול להיות הורים שמתאגדים יחד, כי להורים שלהם יש אלצהיימר והם פשוט מתאגדים. אין כאן שום עניין כספי. קבוצות מטעם עצמן זה קבוצות לעזרה עצמית בעיקר. ברעננה במקלטים הקבוצות-

מר עינב בן יעקב: הנוהל מאפשר, איריס, פעילות גם לטובת הקהילה.

ד"ר איריס קלקא: רגע, רגע.

מר עינב בן יעקב: יכולה לבוא ההצעה שלך לוועדת המקלטים, ואפשר לדון בזה ולאשר או לא לאשר.

- מר אבי גרובר:** אין בעיה, זה בסדר...
- מר רפאל בראל:** ויאשרו את זה, תאמיני לי שיאשרו.
- ד"ר איריס קלקא:** האם במסגרת ההחלטה כיום, לא ניתן להוסיף את העניין שקבוצות שפועלות מטעם עצמן כמו נניח-
- מר עינב בן יעקב:** אבי, יש הגדרה לטובת הקהילה...
- מר אבי גרובר:** זה אפשר.
- ד"ר איריס קלקא:** לקבל שימוש בחינם?
- מר אבי גרובר:** איריס, כן, התשובה היא כן.
- ד"ר איריס קלקא:** בחינם? על זה אני מדברת.
- מר עינב בן יעקב:** זה לוקח אותנו לנוהל הקצאות... שכר דירה.
- מר אבי גרובר:** היא אומרת אירוע חד פעמי.
- ד"ר איריס קלקא:** לא, לא, לא.
- מר עינב בן יעקב:** לא, היא לא דיברה. היא דיברה על השכרה.
- ד"ר איריס קלקא:** נניח קבוצה. ברעננה יש...
- מר אבי גרובר:** לא, לא, לא... בחינם לא. אז עושים, יש נוהל הקצאה.
- ד"ר איריס קלקא:** ברגע ש...
- מר אבי גרובר:** איריס, אם זה בתשלום זה לפי הנוהל הזה, ואם זה בחינם, זה לפי נוהל הקצאה.
- ד"ר איריס קלקא:** כלומר קבוצות שלא ישלמו כסף?

מר עינב בן יעקב: איריס, עמותה הומניטארית, אני מענה לך, עמותה שהיא מלכ"רית, רשאית להיכנס לנוהל הקצאות.

ד"ר איריס קלקא: אני לא מדברת על מלכ"רים. אני מדברת אני מחליטה, יש נאמר-

מר עינב בן יעקב: אין חינם...

ד"ר איריס קלקא: יש לי הורים עם אלצהיימר, אני רוצה לעשות קבוצת תמיכה.

מר רפאל בראל: נצביע לו בשביל המקלטים ונלך.

ד"ר איריס קלקא: אין עמותה, אין עמותה. יש אנשים שפועלים למען עצמם.

מר עינב בן יעקב: גם גורם פרטי יכול לבקש מקלט, להגיש בקשה, למלא את הטפסים. זה יובא לוועדת המקלטים. ועדת המקלטים תבחן את הבקשה. אם היא עולה בקריטריונים של אותו הנוהל לטובת הקהילה... אם אותו בן אדם, תושב רמת השרון, התשובה היא כן...

ד"ר איריס קלקא: אני יכולה לבקש שכמו שיש טופס לנושא של עניין יום הולדת, יהיה...?

מר אבי גרובר: איריס, תקשיבי. צריך קצת לסמוך גם על אנשי המקצוע.

ד"ר איריס קלקא: כנראה אני לא מכירה מספיק טוב את הנושא.

מר אבי גרובר: אתם מתחילים להיכנס לכל מיני, להשכיר את הדבר הזה, ואז אומרים 'רגע, אם השכרת את זה אבל לא השכרת את זה, אז זה אי אפשר וזה כן אפשר'. יש פה משהו שמגדיר.

ד"ר איריס קלקא: לא, לא, לא. אני מגדירה את הדברים באופן לגמרי

סגור. מי שלוקח כסף – ישלם כסף, מי שלא לוקח כסף, כמו קבוצה מטעם עצמה.

מר אבי גרובר: אז אומרים לך שזה אפשרי בנוהל.

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: מה קרה כולם עזבו?

מר אבי גרובר: לא יודע מה הולך פה. יעקב מסתובב שם... עוד הערות?

ד"ר איריס קלקא: לא, תודה.

מר אבי גרובר: זהו? לעוד מישהו יש הערות בעניין? יעקב, בוא לפה תשב, צריך להצביע. איפה דברת? היא יכולה בבקשה לבוא?

ד"ר איריס קלקא: אבי, רק אני באמת מבקשת חצי משפט.

מר אבי גרובר: חבר'ה, יש פה כמה הצבעות, האצלת סמכויות, מורשי חתימה, מתן רשות שימוש למזנונים.

מר רפאל בראל: מה אני יכול לקבוע במורשי חתימה? מורשי חתימה רק אתה יכול לקבוע.

מר אבי גרובר: בואו נאמץ את זה ובואו ניתן לאנשים האלה לעבוד.

מר רפאל בראל: אני לא צריך לאשר לך, זה הכל. אז תעשה את זה יותר.

מר אבי גרובר: חבר'ה, שנייה, אני רוצה להגיד מילה אחת לפרוטוקול, חשוב לי להגיד את זה. היתה לנו התלבטות לגבי הגיל, ימי הולדת עם גיל 12, זה אפרופו מה שהצעת מעגל החיים, ואני רוצה פה להתייחס לנקודה הזאת. רותי, בבקשה. אי אפשר ככה שכולם מדברים עם

כולם. הישיבות האלה לפעמים הם אתגר, אבל בואו נהיה. מה שעמד מאחורי גיל 12 היה, שאנחנו באמת רוצים שבתוך המקלטים מה שיקרה, זה יהיה אירועים נקודתיים לילדים קטנים. ברגע שאנחנו עושים לאירועי מעגל החיים, ולמשל אנחנו חוגגים מסיבת גיוס למשל. הרי אם אתה יכול לתת את היציאה לפנסיה, אתה גם צריך לתת מסיבת גיוס. יש לנו תחושה שמישהו ישתה משהו, ואנחנו לא רוצים להיכנס לכל המקומות האלה, כי כשאתה מתחיל עם השוויוניות וכל מיני סוגי אירועים. יש הרבה מקומות שבהם אפשר לקיים אירועי מעגל החיים.

ד"ר איריס קלקא: הרי זה בסופו של דבר לטובת אנשים שיותר קשה להם.

גב' דברת וייזר: הוא צודק, במקלטים קשה לאכוף... שתייה.

ד"ר איריס קלקא: אבל זה לטובת אנשים שלא יכולים לעשות בסיליה ורביבה את זה עם אקורדיון שאני שומעת בימי שלישי.

מר רפאל בראל: אני יכול לעזור לך ב-2 מילים. במקלטים באים ילדים בני 12... רעש, הרבה מאוד רעש, שמים אותם במקלט, שומעים אותם פחות.

גב' דברת וייזר: גם.

מר אבי גרובר: בואי, איריס.

ד"ר איריס קלקא: כל יום שישי יש לי בסיליה ורביבה שהם עושים את זה בלתי חוקי בימי שישי בערב, פעם עם אקורדיון, עם צ'לו, עם מה ש...

מר אבי גרובר: איריס, יש לנו כמה מקלטים.

ד"ר איריס קלקא: זה לא בשבילי.

מר רפאל בראל: איריס, בינינו, אדם שמכבד את עצמו ורוצה לעשות מסיבה-

ד"ר איריס קלקא: אני לא באה לשפוט אנשים.

מר רפאל בראל: סליחה, תני לי להסביר. כי אני פעם ישבתי בוועדת מקלטים. ישבתי המון שנים, הוא יכול להעיד עליי. אדם שמכבד את עצמו ורוצה לעשות מסיבה, לא יעשה אותה במקלט של עיריית רמת השרון.

ד"ר איריס קלקא: אולי המקלטים השתנו.

מר אבי גרובר: טוב, חבר'ה, זה מובא ככה בנוסח של ה-12. אנחנו נראה איך זה הולך. ואחרי זה יכול להיות שאם נראה בעוד שנה-שנתיים, תמיד אפשר לעדכן את זה.

מר רפאל בראל: אולי אם ישפצו אותם-

ד"ר איריס קלקא: אפשר לשנות את הזמן פיילוט הזה לשנה בלבד? כי חוגים הם בדרך כלל לשנה.

מר אבי גרובר: איריס, תביאו הצעה לסדר, ונתקן את זה.

גב' דברת וייזר: אז תביאו עוד שנה הצעה לסדר.

מר אבי גרובר: מי בעד נוהל המקלטים כפי שהועמד להצבעה? כולל נוהל לימי הולדת.

גב' דברת וייזר: ... יאללה נו.

מר אבי גרובר: פה אחד, תודה רבה.

החלטה מס' 303: הוחלט פה אחד לאשר נהלי שימוש במקלטים ציבוריים
מיום 23.5.17:

(א) אישור נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים דו תכליתיים.

(ב) אישור נוהל שימוש חד פעמי (ימי הולדת) במקלטים ציבוריים.

7. אישור האצלת סמכויות למנהלת מחלקת רישוי עסקים, גב' שרי חובב:
- (א) חתימה על רישיונות עסק מתוקף 'חוק רישוי עסקים'.
 - (ב) חתימה על היתרים להצבת שולחנות וכסאות מתוקף 'חוק עזר שימור רחובות'.
 - (ג) חתימה על רישיון לשילוט מתוקף 'חוק השילוט'.

מר רפאל בראל: יאללה, האצלת סמכויות.

מר אבי גרובר: סעיף 7 – האצלת הסמכויות למנהלת מחלקת רישוי עסקים שרי חובב. שמנו לכם את כתב ה-

מר רפאל בראל: מיי? איפה היא שנראה אותה?

מר אבי גרובר: מה, אתה לא מכיר את שרי חובב?

גב' שירלי פאר יגרמן: היא עובדת 32 שנה פה.

מר אבי גרובר: חבר'ה, הכל בכפוף ובהתאם להחלטת רשות הרישוי. אחרי שהוועדה הזאת של רשות הרישוי, לא של הבנייה, אלא של רישוי עסקים יושבת, שחברים בוועדה הזאת ראש העיר עדיין, התובע העירוני, נציג ההנדסה ושרי כמובן. הוועדה מקבלת החלטה, אחרי זה שהיא תוכל לחתום על הדברים כמו שכתוב כאן. שמנו לכם. יש שאלות, הערות, משהו? לא. מי בעד להאציל את הסמכויות למנהלת מחלקת רישוי עסקים הגב' שרי חובב, גם על רישיונות עסק מתוקף חוק רישוי עסקים, גם על היתרים להצבת שולחנות וכיסאות מתוקף חוק עזר שימור רחובות, וגם על רישיון לשילוט מתוקף חוק השילוט.

מר גיא קלנר: רגע, אין לי בעיה עם זה. אבל למה זה לא קרה עד

עכשיו? מה הדקות שזה כאילו?

מר רפאל בראל: השלטון הקודם לא דאג לזה.

גב' נורית אבנר: יפה. יפה. ענית יפה. כל הכבוד.

מר יעקב קורצקי: רפי, ברגע זה צורפת לקואליציה.

גב' נורית אבנר: רפי, אתה לא הולך, תתקרב לרותי.

גב' דברת וייזר: רפי, אחרי האיומים של טל עזגד שאני הבאה בתור,

יאללה, קח את הסגנות בתואר, בוא. פנוי הסגן בתואר, פנוי.

החלטה מס' 304: הוחלט פה אחד לאשר האצלת סמכויות למנהלת מחלקת

רישוי עסקים, גב' שרי חובב:

(א) חתימה על רישיונות עסק מתוקף 'חוק רישוי עסקים'.

(ב) חתימה על היתרים להצבת שולחנות וכסאות מתוקף 'חוק עזר

שימור רחובות'.

(ג) חתימה על רישיון לשילוט מתוקף 'חוק השילוט'.

8. אישור מורשה חתימה בחט"ב עלומים: החלפת נציג ועד ההורים מאיה

בר שלום במקום ליאור כספי.

מר אבי גרובר: סעיף 8 – אישור מורשה חתימה בחטיבת ביניים

עלומים, החלפת נציג ועדת ההורים למנות אל מאיה בר שלום במקום ליאור כספי. מי בעד?

מר רפאל בראל: לא מכיר אותה...

גב' דברת וייזר: ... חדשה.

מר אבי גרובר: פה אחד, תודה רבה.

מר יעקב קורצקי: אתה יודע איזה אנשים טובים הם?

החלטה מס' 305: הוחלט פה אחד לאשר מורשה חתימה בחט"ב עלומים: החלפת נציג ועד ההורים מאיה בר שלום במקום ליאור כספי.

9. מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בחט"ב עלומים עבור יעקב ארזדה גוש 6333 חלקה 163 (חלק) ברח' יהושע טהון 5.

מר אבי גרובר: מתן רשות שימוש אישית להפעלת המזנון בחטיבת הביניים עלומים.

מר רפאל בראל: טוב, זה אתם תגידו מי האנשים. אני מבין שאלו אנשים שאנחנו צריכים לעזור להם ושהם יושבים שם מספיק שנים.

גב' נורית אבנר: הם עושים את זה שנים.

גב' שירלי פאר יגרמן: הם עושים עבודה מצוינת גם.

מר רפאל בראל: כן, הם יושבים שם שנים.

גב' נורית אבנר: מקפידים גם על האוכל...

מר רפאל בראל: זה מקור הפרנסה שלהם ואין להם אפשרות אחרת

להתפרנס. אז אני בעד הדבר הזה מפני ש...

מר אבי גרובר: יש פה גם חוות דעת משפטית. זה גם מבוסס על חוות

דעת משפטית של היועץ המשפטי של העירייה.

גב' נורית אבנר: הם לא פה, נכון?

מר אבי גרובר: הם היו פה בהתחלה, הם הבינו שזה...

מר גיא קלנר: זה הולך להיות ארוך. אני רוצה כוכבית פה.

מר אבי גרובר: בבקשה.

מר גיא קלנר: לא על ההארכה, על ההארכה אין לי בעיה. דיברתי

על זה, לא זוכר עם מי, ביום שישי בחידון. הבת שלי, כפי שידוע, היא בכיתה ז' בקלמן, כמו אנשים נוספים פה. גם שלך. אגב, הבן שלך אצלי הרבה בבית, תיזהר.

מר אבי גרובר: זה יטופל, זה יטופל.

גב' רות גרונסקי: תורך להיזהר, נראה לי.

מר גיא קלנר: הבת שלי בסדר, תירגעו, אני האבא.

מר אבי גרובר: גם הבן שלי.

מר גיא קלנר: לא משנה, זה בשולי הדברים.

קהל: היא שנה ראשונה בכיתה ז'?

מר גיא קלנר: מאיפה אתה הגעת בדיוק? לא הרביצו לך אתמול?

תיזהר, תיזהר. אז לגבי קלמן, בעיניי, ואני שומע את זה פשוט מהתלמידים עצמם, בהיותה של הבת שלי תלמידה שם, למה אין קפיטריה בקלמן? אני חושב שהרשות המקומית, אם כבר זה עולה לדיון אני נכנס-

מר רפאל בראל: בקלמן אין קפיטריה?

- מר גיא קלנר:** לא.
- !!!:** היה, גיא.
- גב' דברת וייזר:** אין, אין בקלמן. יש גם רוטברג ואלון. קלמן תמיד מקופח.
- קהל:** אפי לא רוצה...
- מר גיא קלנר:** אפי לא רוצה, זה בסדר. אבל יש עוד אנשים.
- (מדברים ביחד)
- מר גיא קלנר:** עלומים יותר קטן מקלמן.
- מר רפאל בראל:** קלמן נראה צפוף גם כשזה גדול.
- מר גיא קלנר:** חבר'ה, רגע, זה לא לדיון.
- מר אבי גרובר:** תן לנו לבדוק את זה.
- מר גיא קלנר:** יפה.
- מר אבי גרובר:** זו היתה הערה לעניין, נבדוק אותה, נראה, בתיאום עם ועד ההורים פה.
- קהל:** המנהלת לא רוצה.
- מר אבי גרובר:** מה הקשר המנהלת לא רוצה? כולם קופצים מעל הגדר, הולכים לברקוביץ, אבל התלמידים...
- מר גיא קלנר:** ... ומותר להעלות לדיון.
- מר רפאל בראל:** יש להם 3 מינימרקט שם ושופרסל גדול.
- מר אבי גרובר:** גם ליד עלומים, תן לי להזכיר לך, יש מרכז מסחרי שלם.

מר גיא קלנר: אפשר לדבר עם המנהלת, זה לא צריך להיות כיפוף ידיים, אפשר לדבר איתה. התלמידים מבקשים.

קהל: זה לא הוגן מה שאת אומרת.

מר גיא קלנר: זה לא הוגן.

גב' דברת וייזר: סליחה, מנהלת לא יכולה לקבוע אם תהיה קפיטריה או לא. אם הילדים רוצים....

מר גיא קלנר: תמי, זה שווה דיון?

קהל: בטח.

מר גיא קלנר: בסדר.

מר רפאל בראל: גיא, אתה צודק.

מר אבי גרובר: הקרבה לאוסישקין, עם החנויות של אוסישקין בעלומים. גם בעלומים יש מאוד קרוב לחטיבה מרכז מסחרי קטן, עם כמה מקומות לאכול בהם. דרך אגב, גם פה יש פיצה וגם פה יש פיצה, גם פה יש מכולת וגם פה יש מכולת.

מר גיא קלנר: אבל הם לא יוצאים באמצע היום.

גב' דברת וייזר: הם לא יכולים לצאת באמצע.

מר אבי גרובר: בסדר, אנחנו אומרים. אז הטיעונים כאילו-

מר רפאל בראל: אז לפני שנכנסים, צריכים לקנות.

מר אבי גרובר: הטיעון שקלמן קרוב לאוסישקין, הוא לא טיעון בהקשר הזה.

מר גיא קלנר: יפה.

מר אבי גרובר: בסדר, גיא, העלית נקודה מעניינת. יכול להיות שזה משהו שהשתרש. אפשר תמיד לבחון... להסתכל קדימה.

גב' דברת וייזר: טוב, יאללה.

מר גיא קלנר: מבלי לשבור סמכויות. לדבר, לדבר בטוב.

מר אבי גרובר: עכשיו אפשר להצביע בבקשה על מתן רשות השימוש להפעלת המזנון בחטיבת הביניים עלומים.

מר גיא קלנר: לא, מדברים עכשיו על הארכת הסכם, למה את זה? בלי קשר לוועד הורים.

מר אבי גרובר: חבר'ה, עכשיו אפשר להצביע על מתן רשות השימוש האישית להפעלת מזנון בחטיבת הביניים עלומים? מי בעד? פה אחד.

מר עינב בן יעקב: רגע, אבי, יש נוסח שהבאתי.

גב' דברת וייזר: קראנו את הנוסח.

מר עינב בן יעקב: לא, לא, אבל זה הנוסח...

מר אבי גרובר: כולל השם? אני צריך לקרוא אותו לפרוטוקול?

מר עינב בן יעקב: שהולך מפה למשרד הפנים.

מר אבי גרובר: אבל אני צריך לקרוא את השם לפרוטוקול שכל מי שנכנס לגוגל יודע לקרוא את השם?

מר עינב בן יעקב: כן.

מר יעקב קורצקי: אבל הם מיתולוגיים. מי לא מכיר?

מר אבי גרובר: מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בחטיבת

הביניים עלומים עבור יעקב ארזדה גוש 6333 חלקה 163 (חלק) ברח' יהושע טהון 5. אישור פטור ממכרז לפי סעיף 3(2)(י) בהתאם לחוות הדעת היועץ

המשפטי, מיום 16.5.17, אישור הסכם ההתקשרות למשך 5 שנות לימוד, מיום 1.9.17, בכפוף לאישור משרד הפנים. מי בעד? פה אחד, תודה רבה.

החלטה מס' 306: הוחלט פה אחד מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בחטיבת הביניים עלומים עבור יעקב ארזדה גוש 6333 חלקה 163 (חלק) ברח' יהושע טהון 5. אישור פטור ממכרז לפי סעיף 3(2)(י) בהתאם לחוות הדעת היועץ המשפטי, מיום 16.5.17, אישור הסכם ההתקשרות למשך 5 שנות לימוד, מיום 1.9.17, בכפוף לאישור משרד הפנים.

10. מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בתיכון רוטברג עבור שלום ארזדה גוש 6794 חלקה 124 (חלק) בסמטת במעלה 5.

מר עינב בן יעקב: אותו דבר לשלום.

גב' שירלי פאר יגרמן: אותו דבר.

מר אבי גרובר: סעיף 10 – עוד פעם, לרוטברג, מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בתיכון רוטברג עבור שלום ארזדה.

מר רפאל בראל: זה הבן שלו כנראה.

מר אבי גרובר: זה אח של יעקב. בגוש 6794 חלקה 124 (חלק) ברח' סמטת במעלה 5. אישור פטור ממכרז לפי סעיף 3(2)(י) בהתאם לחוות הדעת היועץ המשפטי, מיום 16.5.17, אישור הסכם ההתקשרות למשך 5 שנות לימוד, מיום 1.9.17, בכפוף לאישור משרד הפנים. מי בעד? פה אחד.

ד"ר איריס קלקא: אני נמנעת.

מר אבי גרובר: מה נמנעת? את נמנעת?

- ד"ר איריס קלקא:** כן.
- מר אבי גרובר:** בשניהם?
- ד"ר איריס קלקא:** לא.
- גב' דברת וייזר:** באח שלו לא הוא כן?
- ד"ר איריס קלקא:** אני לא מכירה את הפרטים של הנושא.
- גב' נורית אבנר:** ואת הפרטים של הראשון הבנת?
- ד"ר איריס קלקא:** זה אותו דבר? בסדר.
- מר אבי גרובר:** אותו דבר ברוטברג.
- גב' דברת וייזר:** אז תימנעי בשניהם.
- ד"ר איריס קלקא:** בעד, בעד.
- מר אבי גרובר:** בעד? תודה רבה.

החלטה מס' 307: הוחלט פה אחד לאשר מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בתיכון רוטברג עבור שלום ארזדה גוש 6794 חלקה 124 (חלק) בסמטת במעלה 5. אישור פטור ממכרז לפי סעיף 3(2)(י) בהתאם לחוות הדעת היועץ המשפטי, מיום 16.5.17, אישור הסכם ההתקשרות למשך 5 שנות לימוד, מיום 1.9.17, בכפוף לאישור משרד הפנים.

11. שינוי מקור מימון לתב"רים 954 (שיקום כבישים), 567 (תכנית 214 שדרוג א.ת. חרושת), והגדלת תב"ר 403 (רצועת הנופש) כנגד התחייבות חשבית של רמ"י.

מר אבי גרובר: סעיף 11 לסדר היום – שינוי מקור מימון לתב"ר 954 שיקום כבישים, תב"ר 567 תכנית 214 לשדרוג אזור תעסוקה חרושת, והגדלת תב"ר 403 רצועת הנופש, כנגד התחייבות חשבית של רמ"י. שאלות, משהו?

גב' דברת וייזר: מה זה אומר?

גב' נורית אבנר: תסביר קצת יותר.

גב' דברת וייזר: מה זה הדבר הזה?

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אסביר?

מר רפאל בראל: גיד, גיד.

גב' דברת וייזר: שירלי מסבירה.

גב' שירלי פאר יגרמן: יש לנו 2 תב"רים קיימים פתוחים מאושרים. הקרנות הן מקרן השבחה, אנחנו רוצים להעביר את זה לקרן סלילה.

מר אבי גרובר: היום המימון הוא מקרן השבחה.

גב' שירלי פאר יגרמן: ואנחנו רוצים להעביר את זה לקרן סלילה, כי מדובר בכבישים. זו טעות שעשו.

גב' דברת וייזר: אוקיי.

מר רפאל בראל: לרמ"י, אני מוכן.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, לא, לא רמ"י. יש לנו שיקום כבישים ותכנית שדרוג החרושת.

גב' דברת וייזר: נכון, זה צריך להיות קרן סלילה.

גב' שירלי פאר יגרמן: שאת חרושת מורשה אנחנו ממש מתחילים אוטוטו.

מר רפאל בראל: בסדר.

- גב' נורית אבנר:** אז מה זה, להעביר מאחד לשני?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** פשוט להעביר מקרן ההשבחה לקרן סלילה, זו טעות רישומית שנעשתה בהיסטוריה.
- מר אבי גרובר:** כשיעשו את זה, זה לא יהיה בעקבות החלטה של הוועדה המחוזית, זה יהיה רק...
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אוקיי. אז זה לגבי 954 ו-567, שני התב"רים.
- גב' דברת וייזר:** זהו?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** ויש לנו את הגדלת תב"ר 403 של רצועת הנופש, יש לנו התחייבות חשבית של רמ"י, להתחייבות לשנת 2017.
- מר רפאל בראל:** זהו, שם ראיתי את רמ"י, כן.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** זה מימון תכנון.
- מר רפאל בראל:** אוקיי. נו, 9 תעלה את זה להצבעה.
- גב' דברת וייזר:** נו, תגיד מי בעד? נו.
- מר אבי גרובר:** מי בעד?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** פה אחד? לא, לא פה אחד.
- גב' דברת וייזר:** פה אחד, פה אחד.
- מר אבי גרובר:** פה אחד.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** רגע, שונות. אין שונות?
- מר רפאל בראל:** אין שונות.
- מר אבי גרובר:** לילה טוב.

החלטה מס' 308: הוחלט פה אחד לאשר שינוי מקור מימון לתב"רים 954
(שיקום כבישים), 567 (תכנית 214 שדרוג א.ת. חרושת), והגדלת תב"ר 403
(רצועת הנופש) כנגד התחייבות חשבית של רמ"י.

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 37.
- החלטה מס' 300 : הוחלט פה אחד לאשר פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 37.
4. הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 1.6.17.
- החלטה מס' 301 : הוחלט פה אחד לאשר הצעה לסדר של אהרון אלמוג אסולין מיום 1.6.17.
5. הצעה לסדר של גיא קלנר ועידן למדן מיום 1.6.17.
- החלטה מס' 302 : הוחלט ברוב קולות לאשר את הצעתם לסדר של גיא קלנר ועידן למדן מיום 1.6.17.
6. אישור נהלי שימוש במקלטים ציבוריים מיום 23.5.17 :
 - (א) אישור נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים דו תכליתיים.
 - (ב) אישור נוהל שימוש חד פעמי (ימי הולדת) במקלטים ציבוריים.
- החלטה מס' 303 : הוחלט פה אחד לאשר נהלי שימוש במקלטים ציבוריים מיום 23.5.17 :
 - (א) אישור נוהל מתן רשות שימוש במקלטים ציבוריים דו תכליתיים.
 - (ב) אישור נוהל שימוש חד פעמי (ימי הולדת) במקלטים ציבוריים.

7. אישור האצלת סמכויות למנהלת מחלקת רישוי עסקים, גב' שרי חובב:

- (א) חתימה על רישיונות עסק מתוקף 'חוק רישוי עסקים'.
- (ב) חתימה על היתרים להצבת שולחנות וכסאות מתוקף 'חוק עזר שימור רחובות'.
- (ג) חתימה על רישיון לשילוט מתוקף 'חוק השילוט'.

החלטה מס' 304: הוחלט פה אחד לאשר האצלת סמכויות למנהלת מחלקת

רישוי עסקים, גב' שרי חובב:

- (א) חתימה על רישיונות עסק מתוקף 'חוק רישוי עסקים'.
- (ב) חתימה על היתרים להצבת שולחנות וכסאות מתוקף 'חוק עזר שימור רחובות'.
- (ג) חתימה על רישיון לשילוט מתוקף 'חוק השילוט'.

8. אישור מורשה חתימה בחט"ב עלומים: החלפת נציג ועד ההורים מאיה

בר שלום במקום ליאור כספי.

החלטה מס' 305: הוחלט פה אחד לאשר מורשה חתימה בחט"ב עלומים:

החלפת נציג ועד ההורים מאיה בר שלום במקום ליאור כספי.

9. מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בחט"ב עלומים עבור יעקב

ארזדה גוש 6333 חלקה 163 (חלק) ברח' יהושע טהון 5.

החלטה מס' 306: הוחלט פה אחד מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון

בחטיבת הביניים עלומים עבור יעקב ארזדה גוש 6333 חלקה 163 (חלק) ברח' יהושע טהון 5. אישור פטור ממכרז לפי סעיף 3(2)(י) בהתאם לחוות הדעת היועץ המשפטי, מיום 16.5.17, אישור הסכם ההתקשרות למשך 5 שנות לימוד, מיום 1.9.17, בכפוף לאישור משרד הפנים.

10. מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בתיכון רוטברג עבור שלום ארזדה גוש 6794 חלקה 124 (חלק) בסמטת במעלה 5.

החלטה מס' 307: הוחלט פה אחד לאשר מתן רשות שימוש אישית להפעלת מזנון בתיכון רוטברג עבור שלום ארזדה גוש 6794 חלקה 124 (חלק) בסמטת במעלה 5. אישור פטור ממכרז לפי סעיף 3(2)(י) בהתאם לחוות הדעת היועץ המשפטי, מיום 16.5.17, אישור הסכם ההתקשרות למשך 5 שנות לימוד, מיום 1.9.17, בכפוף לאישור משרד הפנים.

11. שינוי מקור מימון לתב"רים 954 (שיקום כבישים), 567 (תכנית 214 שדרוג א.ת. חרושת), והגדלת תב"ר 403 (רצועת הנופש) כנגד התחייבות חשבית של רמ"י.

החלטה מס' 308: הוחלט פה אחד לאשר שינוי מקור מימון לתב"רים 954 (שיקום כבישים), 567 (תכנית 214 שדרוג א.ת. חרושת), והגדלת תב"ר 403 (רצועת הנופש) כנגד התחייבות חשבית של רמ"י.